«ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ»

ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΗΣ FAI-IRF

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πρόλογος σελ.2

2. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Πρώτη σελ.3
3. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Δεύτερη σελ.8
4. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Τρίτη σελ.12
5. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Τέταρτη σελ.13
6. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Πέμπτη σελ.15
7. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Έκτη σελ.16
8. Ανάληψη ευθύνης – Σχέδιο Φοίνικας – Πράξη Έβδομη σελ.20

9. Ανοιχτή επιστολή από τη Διεθνή Συνομωσία Εκδίκησης - FAI/IRF Ινδονησίας σελ.22
10. Γράμμα του Ανδρέα Τσαβδαρίδη σελ.31
11. Γράμμα του Σπύρου Μάνδυλα σελ.34
12. 7 πράξεις και 1 απολογισμός –Κείμενο της Συνωμοσίας Πυρήνων της φωτιάς - Πυρήνας φυλακής σελ.38

ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΑΝΔΡΕΑ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗ ΚΑΙ ΣΠΥΡΟ ΜΑΝΔΥΛΑ

Η συγκεκριμένη μπροσούρα αφιερώνεται στα αδέρφια μας Ανδρέα Τσαβδαρίδη και Σπύρο Μάνδυλα που κατηγορούνται για το Σχέδιο Φοίνικας. Οι σύντροφοι συνελήφθησαν στη Θεσσαλονίκη στις 11/7/13, κατηγορούμενοι για μια σειρά επιθέσεων του Σχεδίου Φοίνικα και προφυλακίστηκαν στις 17/7/13. Εκτός αυτού οι σύντροφοι κατηγορούνται για συμμετοχή στην Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς.

Η μπροσούρα αυτή δεν είναι τίποτα παραπάνω από μια μικρή πράξη αλληλεγγύης στον Σπύρο και Ανδρέα, αλλά και μια προσπάθεια διάχυσης του Νέου Αναρχικού Αντάρτικου Πόλεως.

Με λύσσα και συνείδηση ας διασπείρουμε τον επαναστατικό λόγο και την επαναστατική δράση με κάθε μέσο.

ΑΔΕΡΦΙΑ ΓΕΡΑ ΩΣ ΤΗΝ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

I. '' Η επιστροφή της Συνωμοσίας των Πυρήνων της Φωτιάς από τις στάχτες''

Μόνο εκείνη την στιγμή που η τάση μας για ελευθερία ενώνεται πάλι με την δράση καταφέρνουμε να βιώσουμε την αναρχία στο εδώ και στο τώρα. Δυστυχώς το όνειρο που κουβαλάμε στις καρδιές μας παραείναι μεγάλο για να αποφύγουμε τον κίνδυνο να βρεθούμε μπροστά στον τερατώδη τοίχο της εξουσίας που ορθώνεται προστατεύοντας το κράτος και το κεφάλαιο.
Όταν βάζουμε την ζωή μας στο παιχνίδι αναπόφευκτα καταλήγουμε να αντιμετωπίζουμε την σκληρότητα που ενυπάρχει στον αγώνα: φυλακή ή θάνατος.

Nikola Gai, , ιταλός σύντροφος
κατηγορούμενος για τον πυρήνα Όλγα–FAI.

Η Συνομωσία Πυρήνων της Φωτιάς –FAI/IRF, σε συνεργασία με τους συντρόφους από τις Συμμορίες Συνείδησης τιμώντας την παλιά και διαχρονική μας φιλία, ανατινάξαμε το αυτοκίνητο της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού Μαρίας Στέφη, ως ένδειξη αυθεντικής αλληλεγγύης στα δέκα φυλακισμένα αδέρφια μας Γιώργο Π., Όλγα, Γεράσιμο, Χρήστο, Μιχάλη, Γιώργο, Χάρη, Θεόφιλο, Παναγιώτη, Δαμιανό που έχουν αναλάβει την ευθύνη για την συμμετοχή τους στην Συνομωσία.

Μετά από δυο περίπου χρόνια σιωπής στην ελληνική επικράτεια, η Σ.Π.Φ. επιστρέφει. Σε κοινό μέτωπο με τις Συμμορίες Συνείδησης, τους πυρήνες της FAI(''αντιφασιστκό μέτωπο'', ''αλώβητος πυρήνας εκδίκησης'', ''Μοναχικός Λύκος'' κ.α.) και την Σέχτα Επαναστατών, στηρίζουμε και ενισχύουμε την διεθνή συνωμοσία της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας (F.A.I.) – Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο (I.R.F.).

Η βόμβα που τοποθετήσαμε στο όχημα της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού είναι οι πρώτες σταγόνες πριν την καταιγίδα. Όπως είχε γραφτεί άλλωστε στην τελευταία προκύρυξη της Σ.Π.Φ εναντίον του υπουργού Δικαιοσύνης…

Βέβαια η ανάγκη για στρατηγική είναι τώρα πιο ξεκάθαρη από ποτέ. Ο κεραυνός δεν ταξιδεύει ποτέ σε ευθείες επαναλαμβανόμενες γραμμές. Ξεσπάει αιφνιδιαστικά. Ακόμη και μια φαινομενική 'σιγή', δεν είναι οπισθοχώρηση, αλλά η ησυχία πριν την βροντή.

Τώρα λοιπόν ήρθε η ώρα να κάνουμε πάλι θόρυβο. Θόρυβο ενάντια στην στρατιωτικοποίηση των φυλακών και στις συνεχόμενες εφόδους των ξεφτυλισμένων Ε.Κ.Α.Μ. Θόρυβο για την ιερή εξέταση των συμβουλίων των φυλακών, που οι εισαγγελείς και οι διευθυντές δηλητηριάζουν με ελπίδες τους κρατουμένους, την ίδια στιγμή που οι απορριπτικές αποφάσεις τους για άδειες και αναστολές στοιβάζονται η μια πάνω στην άλλη. Θόρυβο για όλους αυτούς τους ασήμαντους που φορώντας την στολή του δεσμοφύλακα νομίζουν ότι έγιναν εξουσία και δίνουν εντολές. Θόρυβο για

την τρομακτική σιωπή της πλειοψηφίας των κρατουμένων που έχει ανταλλάξει από καιρό την ελευθερία και την αξιοπρέπεια με μια δόση πρέζας, με μεροκάματα, με μια πιο ‘ευνοϊκή’ μεταγωγή, με ένα καινούργιο κινητό... Θόρυβο για την παρατατεταμένη σιωπή και αδράνεια ενός ‘χώρου’ που θέλει να λέγεται αναρχικός αλλά στην ουσία του είναι τόσο μικροαστικός και παρηκμασμένος όσο και ο πολιτισμός της κοινωνίας που υποτίθεται ότι πολεμάει.

II. Το χρονικό ενός προαναγγελθέντος πολέμου

Τους τελευταίους μήνες επικρατεί στις φυλακές ένα νέο καθεστώς. Το υπουργείο δικαιοσύνης, οι διευθυντές και οι εισαγγελείς των φυλακών προωθούν το μοντέλο της στρατιωτικοποίησης του ‘’σωφρονιστικού συστήματος’’. Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες έφοδοι πάνοπλων ΕΚΑΜιτών σε κελιά κρατουμένων, στα πλαίσια της αναδιάρθρωσης των φυλακών.
Δεν είναι λίγες οι φορές που τα κοτόπουλα με τις κουκούλες και την πλήρη αστυνομική εξάρτηση έδειξαν την ‘’μαγκιά’’ τους χτυπώντας ανρθώπους που φορούσαν χειροπέδες. Στο σωφρονιστικό μπουρδέλο των Γρεβενών τα γουρούνια χρησιμοποίησαν μέχρι και taser –συσκευή ηλεκτρικής εκκένωσης – πάνω στους σιδεροδέσμιους κρατουμένους. Στις φυλακές κορυδαλού η επιχείρηση εφόδου των σαράντα με πενήντα εκαμιτών έγινε με την ‘’ευγενική χορηγία’’ της διευθύντριας Μαρίας Στέφη και της εισαγγελέως Τρούπη, όπου δεν έλλειψαν οι προκλήσεις και οι τραμπουκισμοί, εκ του ασφαλούς.

Ξέρουμε πως ποτέ δεν νυχτώνει εκεί στις φυλακές σας. Εκεί μέσα οι αναμνήσεις γδέρνουν και λησμονεί κανείς πως είναι ο ουρανός δίχως τα κάγκελα και τα συρματοπλέγματα. Αν ο θάνατος είχε το δικό του χρώμα, με αυτό θα έπρεπε να είναι βαμμένες οι φυλακές σας.
Γιατί εκεί είναι το βασίλειο του αργού θανάτου που τον νιώθεις κάθε μέρα. Κρέμεται από τους τοίχους στους διαδρόμους, ακούγεται στο κλείδωμα της πόρτας, κλαίει σιωπηλά στα πειθαρχία... Δεν υπάρχει λόγος να συνεχίσουμε την ‘’κριτική’’ στο σωφρονιστικό σας σύστημα.

Τα έχουμε πει στο παρελθόν όταν τοποθετήσαμε πριν τρία χρόνια μια βόμβα είκοσι κιλών τον εξωτερικό τοίχο των φυλακών Κορυδαλλού. Τα λένε σίγουρα καλύτερα από εμάς, τα φυλακισμένα αδέρφια μας από την Σ.Π.Φ. μέσα από τα κείμενά τους, συμμετέχοντας στον διεθνή διάλογο της FAI – IRF.

‘Αλλωστε δεν περιμένουμε κάτι καλύτερο από την αυτοκρατορία της εξουσίας που αρωματίζεται με τις ‘’ευγένειες’’ της δημοκρατίας. Όλοι της οι αξιωματούχοι διεκπαιρεώνουν τέλεια το καθήκον τους.

Οι δικαστές καθισμένοι στον αυτοκρατορικό τους θρόνο μοιράζουν ποινές που αμφισβητούν τον επιστημονικό μέσον όρο ζωής του ανθρώπου:«Δις ισόβια»...«Διακόσια χρόνια»...«Ογδόντα χρόνια»... Για αυτούς τα ονόματα των κατηγορούμενων δεν είναι τελικά παρά μικρές ενοχλητικές κηλίδες μελανιού στα χοντρά τους κατηγορητήρια που πρέπει να σβηστούν.

Πιο κάτω βρίσκονται οι διευθυντές των φυλακών. Οι μικροί θεοί των σωφρονιστικών καταστημάτων που πίσω από τα απόμακρα γραφεία τους δίνουν τις εντολές με την αυτοπεποίθηση του ‘’κύρη του σπιτιού’’. Δικό τους άλλωστε είναι το ‘’μαγαζί’’.

Δίπλα τους οι εισαγγελείς των φυλακών, το ‘’χέρι του θεού’’. Η υπογραφή τους ανοίγει τις πόρτες του παραδείσου ή της ‘’κόλασης’’. «Αποφυλάκιση υφ΄ όρων...απερρίφθη». «Πενθήμερη άδεια... απερρίφθη». «Απερίφθει»... «απερρίφθει»... «απερρίφθει»… είναι η μόνη λέξη που ξέρουν να λένε. Όμως όλοι αυτοί είναι εχθροί. Από τον εχθρό σου το μόνο που ζητάς είναι ο απόλυτος πόλεμος.

Ο βαρύς πέλεκυς της κριτικής και η ναυτία των αναπάντητων ερωτημάτων πέφτει πάνω στους κατοίκους της χώρας των φυλακών. Πέφτει πάνω στους ίδιους τους φυλακισμένους, η πλειοψηφία των οποίων αποδέχεται παθητικά τον εγκλεισμό της στα κάτεργα της δημοκρατίας. Μακρυά από την υποκουλτούρα της επαναστατικής φαντασιακής εικόνας των αγωνιστών κρατουμένων, ως μια οξυμμένη προβολή της εδώ διαβίωσης, η πραγματικότητα στις φυλακές ακούγεται τρομακτικά άσχημη: Παθητικότητα... ρουφιανιά... εξατομίκευση... γλύψιμο στην υπηρεσία...μαστούρα..ρατσισμός.. .δειλία. αυτολύπηση..ψευτιά…

Κι όμως, αυτός ο αξιολύπητος όχλος μεταμορφώνεται στην στιγμή και γίνεται μάχιμος όταν πρόκειται για ένα καπάκι πρέζας, για χρωστούμενα, για δανεικά, για την κυριαρχία της εκάστοτε φυλής. Τότε, η εφευρετικότητα των κρατουμένων θριαμβεύει. Ένα κομμάτι σίδερο γίνεται δολοφονικό μαχαίρι στα πιο επιδέξια χέρια και μια κάλτσα με βαρύδι, όπλο για τον εμφύλιο των κρατουμένων που έμαθαν καλύτερα από εδώ έξω να τρώνε τις σάρκες τους.

Με την ίδια εκπληκτική εφευρετικότητα κρύβουν στα πιο απίθανα μέρη τις πρέζας και τα ναρκωτικά που θέλουν να μεταφέρουν. Κι όμως αυτή η εφευρετικότητα απουσιάζει όταν πρόκειται για εκδίκηση απέναντι σε αυτούς που τους κλειδώνουν και τους στερούν την ελευθερία τους. Πόσοι πρώην και νυν κρατούμενοι ασχολήθηκαν με την πραγματική εκδίκηση απέναντι στους δεσμοφύλακές τους; Πόσοι βρήκαν την διεύθυνση ενός αρχιφύλακα ή έστησαν ενέδρα σε μια εισαγγελέα που πέταξε την αίτησή τους για άδεια ή για αναστολή στον κάλαθο των αχρήστων;

Για αυτό καλούμε τις μειοψηφίες των κρατουμένων που έχουν ακόμα αξιοπρέπεια, να σχεδιάσουν δεκάδες πράξεις εκδίκησης.

III. Η διεθνής συνωμοσία της FAI/IRF

Εμείς εδώ από την μεριά μας, με την βόμβα στην διευθύντρια των φυλακών Κορυδαλλού συντονίζουμε τις επιθέσεις μας μέσα από το διεθνές δίκτυο της FAI/IRF. Η αρχή έγινε με τα αδέρφια μας στην Χιλή του εξεγερσιακού πυρήνα ‘’Αργυρού’’ που χτύπησαν την Εθνική Ένωση Σωφρονιστικών Υπαλλήλων στο Σαντιάγο στις 12 Μαΐου.

Η FAI/IRF είναι μια διεθνής συνωμοσία των αναρχικών της πράξης, που βάζει φωτιά στις θέσεις άμυνας των ρεφορμιστών κοινωνιστών αναρχικών. Αποτινάσσει την οσμή της μούχλας που έχει κατακάτσει στην αναρχία των αμφιθεάτρων και γεμίζει τον αέρα με την μυρωδιά του μπαρουτιού, της μαύρης αναρχίας, της νύχτας, των εκρήξεων, των πυροβολισμών, των σαμποτάζ. Για αυτό άλλωστε στις πρόσφατες

ανακοινώσεις της europol το Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο IRF της FAI και της Συνομωσίας αποτελεί τον υπ΄ αριθμόν ένα αναρχικό κίνδυνο.

Η διάχυση και η άτυπη οργάνωση της νέας αναρχίας σε αυτόνομους πυρήνες άμεσης δράσης είναι αυτό που τρομάζει τις αστυνομίες όλου του κόασμου. Για αυτό το κράτος και οι εχθροί της αναρχίας δεν ξεχνούν εύκολα τους αναρχικούς μαχητές που βρίσκονται αιχμάλωτοι στην εξουσία των φυλακών τους.

IV. Για τα αδέρφια που λείπουν…

Στην Γερμανία ο συντροφος Thomas Meyer Folk – αιχμάλωτος για συμμετοχή σε ληστεία με σκοπό την ενίσχυση ανατρεπτικών εγχειρημάτων- ενώ έχει εκτίσει ποινή που βρίσκεται ακόμα φυλακισμένος. Στην περίπτωση του εφαρμόσαν τον παλιό νόμο της ναζιστικής Γερμανίας σύμφωνα με τον οποίο ο κρατούμενος ακόμα και όταν εκτίσει ολόκληρη την ποινή του, αν εξακολουθεί να θεωρείται «επικίνδυνος για την κοινωνία» μπορεί να συνεχίσει να κρατείται επ΄αόριστον… Ο Thomas Meyer Folk, με την ανυποχώρητη στάση του και την άρνησή του να γονατίσει στην εξουσία θεωρείται ακόμα επικίνδυνος για την κοινωνική μηχανή (1).

Την ίδια στιγμή στην Ισπανία βρίσκεται φυλακισμένος ο αδερφός μας Gabriel Pombo da Silva – που μεταφέρθηκε πριν λίγους μήνες από την Γερμανία – και στην Ελβετία ο αδερφός μας Marco Camenisch. Τα δυο αδέρφια μας βρίσκονται αιχμάλωτοι εδώ και πολλά χρόνια στα κάτεργα της δημοκρατίας για την ανατρεπτική και αναρχική τους δράση. Ο Γκαμπριέλ – με πολλούς αγώνες ενάντια στα FIES (2) –κατηγορείται για τη συμπλοκή με μπάτσους στην γερμανική πόλη Άαχεν και ο Μάρκο για οικοσαμποτάζ, απόδραση στη φυλακή και ένοπλη συμπλοκή με συνοριοφύλακες. Ενώ λοιπόν έχουν συμπληρώσει την ποινή τους, η διεθνής κρατική μηχανή προσπάθεί να τους κρατήσει ακόμα αιχμαλώτους συνδέοντας τους με την ‘’υπόθεση Ardire’’ που εμπνεύστηκε το Ιταλικό κράτος. Μια αστυνομική υπόθεση ενάντια στο δίκτυο FAI/IRF για την οποία μαζί με τον Μάρκο και τον Γκαμπριέλ κατηγορούνται οι φυλακισμένοι ιταλοί Σύντροφοι μας Τζιουζεπέ « Pepe» , Στέφανο, Ελίζα, Σέρτζιο, Αλεσσάντρο, καθώς επίσης «υπό έρευνα» τελούν και κάποια από τα αδέρφια μας της Σ.Π.Φ. που βρίσκονται στις φυλακές της Ελλάδας.

Τώρα ο κρατικός μηχανισμός και η δικαιοσύνη του δοκιμάζει παρόμοιες αλχημείες και στην Ελλάδα. Ο αδερφός μας και μέλος της Σ.Π.Φ. Γεράσιμος Τσάκαλος είναι στην κορυφή της μαύρης λίστας ανακριτών και δικαστών. Αυτή την στιγμή βρίσκεται τριάντα και έναν μήνες προφυλακισμένος – το ανώτατο όριο είναι δεκαοχτώ - και τους παρατείνουν την προφυλάκιση για άλλους έξι μήνες, χαρακτηρίζοντάς τον «ιδιαίτερα επικίνδυνος» . Όμως οι τσαρλατάνοι της δικαιοσύνης κάνουν και νέα πειράματα. Ανοίγουν μιαν άλλη υπόθεση – ληστεία Βελβεντού – και κατηγορούν τον Γεράσιμο ως ηθικό αυτουργό χρεώνοντας του και άλλη προφυλάκιση. Δηλαδή τον κατηγορούν ως ηθικό αυτουργό για μιαν υπόθεση ληστείας τράπεζας την στιγμή που ο ίδιος ήταν ήδη στη φυλακή. Δεν ξεχνάμε επίσης ότι πέρισυ, όταν έληγε το δεκαοχτάμηνο προφυλάκισης του, τότε ο πατσαβούρης ειδικός εφέτης ανακριτής Μόκκας τον ξαναπροφυλάκισε ενώ ήταν στο νοσοκομείο ώντας απεργός πείνας.

Όλα αυτά ενισχύουν την βεβαιότητα που έχουμε πιο πολύ ποτέ: Η απελευθέρωση των συντρόφων μας θα γίνει μόνο με την βίας, με τα όπλα, με την αναρχική τρομοκρατία

και τη όξυνση του νέου αναρχικού αντάρτικου πόλης… και τότε αλοίμονο σε όποιον βρεθεί εμπόδιο στον δρόμο της απελευθέρωσης των συντρόφων μας.

V. Όλα συνεχίζονται…

Ο αγώνας δεν τελειώνει επειδή κάποιοι ασήμαντοι κουράστηκαν και τώρα μοστράρουν τα αναρχοπαράσημά τους στην πασαρέλα του βούρκου των Εξαρχείων, ούτε επειδή κάποιοι χέστηκαν από τον φόβο τους και βολεύτηκαν στις καβάντζες και στις ψευτοσυνελεύσεις τους.

Για εμάς δεν υπάρχει μέση οδός. Κάποιος που διακυρήττει τις αναρχικές του προθέσεις βρίσκεται μπροστά σε ένα αποφασιστικό δίλλημα, είτε να πράξει, είτε να εγκαταλείψει την αναρχία για πάντα. Αναρχία από τα μετόπισθεν των καφενείων και των κουτσομπολιών δεν υπάρχει… Ή πράξε ή σκάσε…

Κλείνοντας την προκήρυξη της επανεμφάνισής μας μαζί με τις Συμμορίες Συνείδησης, θέλουμε να αφιερώσουμε την επίθεσή μας με όλη τη Δύναμη στα αδέρφια μας που κρατούνται αιχμάλωτοι στα κελιά του ιταλικού κράτους και παράλληλα στέλνουμε το συνωμοτικό μας σινιάλο στον Alfredo Cospito και στον Nicolai Gai, οι οποίοι κατηγορούνται για τους πυροβολισμούς εναντίον του R. Adinodfi (3), πράξη για την οποία την ευθύνη έχει αναλάβει ο πυρήνας Όλγα – FAI/IRF.

Ο λόγος της συνέπειας από τις αδερφές μας και τους αδερφούς στον πόλεμο είναι ο μόνος που έχει πραγματική ουσία. Ο λεγόμενος ''κοινωνικός'' αναρχισμός κάνει τα πάντα για να περιστρέφονται γύρω από το όργανο της συνέλευσης που έχει γίνει πεδίο εξουσίας και ανατροφής μικρών και μεγάλων αρχηγών, των οποίων ο μοναδικός στόχος είναι η αυτοαναφορικότητα. Οι πολιτικάντηδες αναρχικοί κάνουν τα πάντα για να καταπνίξουν, στην γέννησή του, το καινούργιο που κερδίζει έδαφος. Το καινούργιο που κερδίζει έδαφος είναι η πραγμάτωση της άτυπης οργάνωσης…

-Alfredo Cospito

Κουράγιο και δύναμη σε όλους τους συντρόφους που ανώνυμα χτυπούν το κράτος και το κεφάλαιο, κουράγιο σε εκείνους που δίνουν ένα όνομα στην οργή τους, κουράγιο και δύναμη σε αυτούς που δίνουν ζωή στην Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) και στο Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο (IRF). Θα δώσουμε σώμα και ψυχή στην Μαύρη Διεθνή, υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος να καταστρέψουμε…Ζήτω η αναρχία.

-Nicolai Gai

Αδέρφια το ραντεβού ισχύει…
Θα επανέλθουμε – πιο σύντομα από ότι περιμένετε…

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ – FAI/IRF.
Συμμορίες Συνείδησης – FAI/IRF.
Πυρήνας Sole – Baleno.

(Το αυτοκίνητο της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού Μαρίας Στέφη μετά τη βόμβα της Σ.Π.Φ. Πυρήνας Sole – Baleno και Συμμορίες Συνείδησης – FAI/IRF).

Η Sole και ο Baleno – η Maria Soledad Kosas και ο Eduardo Massari – ήταν δυο αναρχικοί σύντροφοι που κατηγορήθηκαν στην δεκαετία του 1990 για σαμποτάζ και αναρχικές δυναμικές δράσεις . Ο Baleno, ‘’αυτοκτόνησε’’ στο κελί του. Λίγο καιρό αργότερα η Sole, ‘’αυτοκτόνησε’’ στο ειδικό καθεστώς «κατ΄οίκον» περιορισμού που της είχαν επιβάλλει. Η μνήμη τους ζει μέσα μας, στις σφαίρες μας, στον δυναμίτη μας…

(1. Στην Βουλγαρία ο σύντροφός μας Jack Palfreeman, παραμένει αιχμάλωτος στην φυλακή μετά από συμπλοκή με δεκαπέντε φασίστες που βασάνιζαν έναν Ρομά. Ένας φασίστας έπεσε νεκρός κατά την συμπλοκή και ένας άλλος τραυματίστηκε σοβαρά. Εμείς από την μεριά μας, στέλνουμε στον Jack ένα σινιάλο αλληλεγγύης και μιαν υπόσχεση ότι δεν είναι μόνος του.
2. Ειδικό καθεστώς κράτησης.
3. Μεγαλοστέλεχος πυρηνικής εταιρείας).

ΣΧΕΔΙΟ "ΦΟΙΝΙΚΑΣ"

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) - Διεθνής Συνωμοσία για την Εκδίκηση αναλαμβάνει την ευθύνη για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού και την ανατίναξη του αυτοκινήτου του γνωστού ανθρωποφύλακα Αργύρη Γκέλμπουρα που υπηρετεί στις φυλακές Ναυπλίου. Η επίθεση αυτή αποτελεί μέρος του "Σχεδίου Φοίνικας" που ξεκίνησε με την ανατίναξη του αυτοκινήτου της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού από την Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς.

Η επιλογή να χτυπήσουμε το συγκεκριμένο ανθρωποφύλακα δεν έγινε τυχαία. Ο Αργύρης Γκέλμπουρας (γνωστός και με το ψευδώνυμο Rex) είναι εδώ και χρόνια ένα

πιστό μαντρόσκυλο της εξουσίας. Είναι ένας απ' τους υπεύθυνους για τους δεκάδες ξυλοδαρμούς κρατουμένων στις φυλακές και παράλληλα διατηρεί άριστες φιλικές σχέσεις με τους μπάτσους της ασφάλειας Ναυπλίου. Συχνά χρησιμοποιεί κρατούμενους - τσιράκια του με σκοπό να φοβίσουν ή να χτυπήσουν άλλους φυλακισμένους που διεκδικούν τα αυτονόητα "δικαιώματά" τους ή απλά δεν ανήκουν στο δικό του κύκλωμα επιρροής μέσα στις φυλακές. Ο Αργύρης Γκέλμπουρας είναι ένας ψευτοτραμπούκος με στολή. Αν κάποιοι ανθρωποφύλακες επιμείνουν να έχουν παρόμοιες συμπεριφορές και να βγάζουν τα κόμπλεξ και τα απωθημένα τους πάνω στους κρατούμενους θα τους επισκεφθούμε με χειρότερες διαθέσεις. Τίποτα δε θα μείνει αναπάντητο. Οι εχθροί της ελευθερίας έχουν ονοματεπώνυμο και διεύθυνση...

Παράλληλα με αυτό το χτύπημα, θέλαμε να σπάσουμε το πέπλο σιωπής που καλύπτει τους βασανισμούς και τις άθλιες συνθήκες ζωής των κρατουμένων στις φυλακές Ναυπλίου (και όχι μόνο). Οι φυλακές Ναυπλίου είναι ένας τσιμεντένιος τάφος που έχουν "θαφτεί" περίπου 600 κρατούμενοι (την ίδια στιγμή που οι "προδιαγραφές" του κτιρίου είναι για 300). Στα κελιά που είναι χωρητικότητας 2 - 3 ατόμων μένουν 6 - 7 κρατούμενοι που οι μισοί από αυτούς κοιμούνται στο πάτωμα.

Πριν από λίγους μήνες στις 04/03 ένας νεαρός κρατούμενος στο Ναύπλιο αφέθηκε να πεθάνει εξαιτίας της δολοφονικής αδιαφορίας κάποιων σωφρονιστικών υπαλλήλων. Ο συγκεκριμένος κρατούμενος έπασχε από φυματίωση και διαμαρτυρόταν επί μέρες ότι πονάει και δεν αισθάνεται καλά. Η απάντηση της υπηρεσίας και του γιατρού της φυλακής ήταν η ίδια που αντηχεί κοροιδευτικά σε όλες τις φυλακές της Ελλάδας. "Πάρε ντεπόν (αν έχει η υπηρεσία) και κάνε υπομονή". Το "ντεπόν" στις φυλακές θεραπεύει τα πάντα... Μέχρι και τη φυματίωση. Την ίδια μέρα ο 26χρονος κρατούμενος πέθανε από ανακοπή καρδιάς όταν μεταφέρθηκε καθυστερημένα στο νοσοκομείο. Την Τρίτη 05/03 οι κρατούμενοι στις πτέρυγες Α' και Γ' εξεγέρθηκαν για το θάνατο του νεαρού και δεν μπήκαν στα κελιά τους. Η απάντηση των υπευθύνων του υπουργείου Δικαιοσύνης και της φυλακής Ναυπλίου ήταν τόσο απλή όσο και τα "ντεπόν" μόνο που τώρα ονομαζόταν "ΜΑΤ". Έτσι δύο διμοιρίες απ' τα κοπρόσκυλα των ΜΑΤ εισέβαλαν στη φυλακή και οι κρατούμενοι επέστρεψαν στα κελιά τους. Η τάξη και η ασφάλεια θριάμβευσε στις φυλακές Ναυπλίου. Στη συνέχεια και για διάστημα περίπου 1,5 μήνα οι ανθρωποφύλακες του καγκελόφραχτου τσιμεντένιου μπουρδέλου του Ναυπλίου ξυλοκοπούσαν επανειλλημένα κρατούμενους για να πάρουν εκδίκηση για την εξέγερση και να ξαναθυμήσουν σε αυτούς που το αμφισβήτησαν έστω και για λίγο, ποιός είναι το αφεντικό. Η κοινωνία μπορεί να συνεχίσει ήσυχη τον αιώνιο ύπνο τη. Άλλωστε όλη η ασχήμια της βρίσκεται καλά κρυμμένη μέσα στις φυλακές της δημοκρατίας, εκεί που η εκδίκηση ονομάζεται δικαιοσύνη και η τιμωρία σωφρονισμός.

Στις φυλακές οι περισσότεροι κρατούμενοι γίνονται πειραματόζωα στις σαδιστικές ορέξεις του κάθε αρχιφύλακα ή του κάθε υπαλλήλου. Δεν είναι μόνο ο υπερπληθυσμός, η άθλια διατροφή, η έλλειψη ιατρικού προσωπικού, αλλά και οι καθημερινές τιμωρίες της υπηρεσίας που γυρίζουν σαν τσεκούρι πάνω απ' το κεφάλι των κρατουμένων. Γιατί ο κρατούμενος μέσα στη φυλακή δεν έχει να ξεπληρώσει μόνο την ποινή που του επέβαλαν τα σκιάχτρα της δικαιοσύνης, αλλά συχνά βγάζει διπλή φυλακή εξαιτίας των πειθαρχικών που του επιβάλλουν οι αυτόκλητοι μικροί τύραννοι που φοράνε στολή ή γραβάτα και ονομάζονται δεσμοφύλακες, αρχιφύλακες, διευθυντές και εισαγγελείς φυλακών.

Πειθαρχικά, απομονώσεις, ξυλοδαρμοί, εξευτελιστικές έρευνες, αιφνιδιαστικές μεταγωγές - απαγωγές αποτελούν κομμάτι της αιχμάλωτης καθημερινότητας των κρατουμένων. Όμως η εξουσία των μικρών τυράννων δε σταματάει μόνο εκεί. Δηλητηριάζει ακόμα και τις πιο μικρές καθημερινές στιγμές των αιχμαλώτων. Σε κάθε φυλακή ανάλογα με το σαδισμό του κάθε αρχιφύλακα ή διευθυντή οι απαγορεύσεις είναι στην ημερήσια διάταξη. Η κάθε απαγόρευση συνοδεύεται πάντα με την ίδια απάντηση: "Αδύνατον για λόγους ασφαλείας". Ανεμιστήρες για το καλοκαίρι, σόμπες για το χειμώνα, μαγειρικά μάτια και σκεύη, βάρη για τη γυμναστική, στρώματα για ύπνο... "Αδύνατον για λόγους ασφαλείας".

Οι αρνήσεις και ο παραλογισμός συνεχίζονται ακόμα και για τις αγορές των κρατουμένων από το μπακάλη. Σε άλλες φυλακές επιτρέπεται να παραγγείλεις κάποια τρόφιμα ενώ σε κάποιες άλλες τα ίδια τρόφιμα απαγορεύονται. Βέβαια δεν είναι λίγες φορές που ο παραλογισμός συναντάει το δέλεαρ των οικονομικών συμφερόντων. Οι οικονομικές συμφωνίες και οι προμήθειες κάτω από το τραπέζι ανάμεσα στους προμηθευτές και τους διευθυντές ή τους αρχιφύλακες είναι γνωστές στον κόσμο των φυλακών. Όλα είναι γνωστά και στα ανάκτορα του υπουργείου Δικαιοσύνης του ευαίσθητου αριστερού κλόουν Α. Ρουπακιώτη. 'Αλλωστε δεν έχει περάσει πολύς καιρός που ο υφιστάμενός του γ. γραμματέας Κανελλόπουλος τσέπωσε αρκετά εκατομμύρια ευρώ απ' τον Β. Μηλιώνη και την υπόλοιπη κλίκα της ENERGIA που έφαγαν 560 εκατομμύρια ευρώ απ' την κοινωνία των εθελόδουλων, λάδωσαν εισαγγελείς και δικαστικούς κύκλους ώστε να αποφυλακιστούν, την ίδια στιγμή που χιλιάδες φτωχοδιάβολοι στοιβάζονται στις φυλακές. Κανείς φυσικά δε μιλάει και όλοι σκύβουν για άλλη μια φορά το κεφάλι. Όμως κανένα πρόβατο δε σώθηκε βελάζοντας. Για αυτό και εμείς διαλέγουμε το δρόμο του μοναχικού λύκου. Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις για ειρηνικές αλλαγές και δίκαιες ύσεις απ' την εξουσία. Ακόμα κι αν η δημοκρατία κατασκεύαζε μια "χρυσή" φυλακή με ίσα δικαιώματα για τους κρατούμενους, με ζεστό νερό, με καθαρά στρώματα και μεγαλύτερα προαύλια, θα παρέμενε για πάντα φυλακή, ένας τόπος αιχμαλωσίας. Δεν ψάχνουμε λοιπόν για καλύτερες λύσεις, αλλά για όλου εκείνους τους τρόπους που μπορούμε να γκρεμίσουμε τις φυλακές, με δυναμίτη, με TNT, με όπλα, με μπουλντόζες...

Παράλληλα οι περισσότεροι κρατούμενοι πρέπει να γκρεμίσουν τη φυλακή που έχουν μέσα στο κεφάλι τους. Την ηθική της φυλακής, τη νοοτροπία της έγκλειστης ύαινας που κατασπαράσσει τον αδύνατο, τους ψευτοεθνικισμούς κάθε είδους, την ταπεινωτική εξάρτηση απ' τα ναρκωτικά, την εξουσία των αρχηγών και τη δουλικότητα των υποτελών... Μόνο έτσι θα καταρρεύσουν τα τείχη και θα λυγίσουν τα σίδερα.

Απ' την άλλη πλευρά των τειχών, εμείς οι "ελεύθεροι πολιορκημένοι" διαλέγουμε για τον εαυτό μας την επιλογή των όπλων και του δυναμίτη ενάντια στους δεσμοφύλακες της ζωής μας, στα αφεντικά και στους διευθυντές τους, στους παπάδες και στους πιστούς τους, στους μπάτσους και στους χρυσαυγίτες τους, στους δημοσιογράφους και στους τηλεθεατές τους, στους πολιτικούς και στους ψηφοφόρους τους.

Το νέο αναρχικό αντάρτικο πόλης δεν είναι ένα μέσο του αγώνα, είναι η ίδια μας η ύπαρξη. Όλα τα υπόλοιπα που δεν προωθούν τη διαρκή αναρχική εξέγερση είναι ιδεολογικοποιημένες δειλίες.

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

Η FAI (Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία) σε συνεργασία με τη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς επιδιώκει να δημιουργήσει ένα διάχυτο δίκτυο πυρήνων άμεσης δράσης στον ελλαδικό χώρο που θα χτυπάει εκεί που δεν περιμένει ο εχθρός. Μικροί αυτόνομοι ευέλικτοι ένοπλοι πυρήνες παρακολουθούν, συλλέγουν πληροφορίες, άλλοτε συνεργάζονται άλλοτε όχι και διαλέγουν τη στιγμή της αιφνιδιαστικής επίθεσης. Μόνο μέσα στην επίθεση υπάρχει ζωή. Είμαστε αναρχικοί της πράξης, χαοτικοί, μηδενιστές, εγωιστές, άθεοι, είμαστε οι φορείς των μαύρων σημαιών του αναρχομηδενισμού. Για τη διάχυση της FAI (Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία) και του IRF (Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο).

Τώρα και πάντα

Εξέγερση, Επίθεση, Εκδίκηση

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και ΔΥΝΑΜΗ στους αμετανόητους παράνομους και στους αντάρτες της Σ.Π.Φ.

Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) - Διεθνής Συνωμοσία Εκδίκησης

(Το αυτοκίνητο του σωφρονιστικού Αργύρη Γκέλμπουρα, μετά την ανατίναξη από εκρηκτικό μηχανισμό από την Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) - Διεθνής Συνωμοσία Εκδίκησης).

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ: ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΟΡΟΦΟΥ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ SHERATON (ΤΖΑΚΑΡΤΑ)

«Αλυσοδεμένα αδέρφια, σύντροφοι που υποφέρετε, η μάχη πλησιάζει. Σύντομα, μεθυσμένοι από εκδίκηση, θα ξεχυθούμε στην επίθεσή• κι ο εχθρός θα τραπεί σε φυγή, γιατί η Ομοσπονδία του Άλγους είναι τρομερή.»

Bruno Filippi

Η ενέργεια μας (αν μπορεί να ονομαστεί) μπορεί να ονομαστεί **ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ – ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ**. Αυτή είναι η συλλογική μας απόφαση, να απαντήσουμε στο κάλεσμα των συντρόφων από την Ελλάδα.
Απόψε, (26 Ιούνη) κινηθήκαμε φέροντας τη φωτιά και κάψαμε τον τρίτο όροφο του ξενοδοχείου Sheraton, στην οδό Sahari Mountain, στην Τζακάρτα. Η φωτιά μας είναι μια απάντηση στο κάλεσμα των συντρόφων του Σχεδίου Φοίνικας από την Ελλάδα και μια χειρονομία αλληλεγγύης στον Κ. Σακκά, αναρχικό που βρίσκεται σε απεργία πείνας για να κατακτήσει την ελευθερία του. Τοποθετήσαμε τον εκρηκτικό μηχανισμό με χρονοκαθυστέρηση, σε έναν από τους κάδους απορριμάτων, στο δωμάτιο του karaoke (που βρίσκεται στον τρίτο όροφο) και αφήσαμε τη φωτιά να μιλήσει για μας.
Στέλνουμε τους επαναστατικούς μας χαιρετισμούς στα φυλακισμένα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, στους 4 αναρχικούς που συνελήφθησαν στην Κοζάνη -δε σας ξεχνάμε ποτέ-, στους Cospito και Gai, στους Carla, Ivan, Juan, Marcello και Freddy, στο Henry και όπως πάντα, σε όλους τους φυλακισμένους αναρχικούς σε Ελλάδα και Ιταλία, καθώς και σ’ εκείνους των πυρήνων της FAI/IRF σε όλον τον κόσμο.
Ας κάνουμε το σχέδιο Φοίνικας ένα διεθνές σχέδιο εκδίκησης!

ΜΟΝΑΔΑ ΘΥΜΟΥ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ
ΠΡΑΞΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΑΝΑΛΗΨΗ ΕΥΘΥΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΚΡΗΚΤΙΚΟΥ ΔΕΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

<<Να είστε περήφανοι για τη δράση σας, γιατί είναι μέσα απο την ανυπακοή και την εξέγερση που γεννιέται μια φωτεινή ακτίνα ανθρώπινης ομορφιάς!
Γεια σας, ω αναρχικοί της πράξης!
Γεια σας, ω αδέλφια!>>

Ρέντσο Νοβατόρε

Κάποιοι πίστεψαν πως υψώσαμε λευκή σημαία. Κάποιοι πίστεψαν πως ξεχάσαμε τα φυλακισμένα αδέρφια μας και βουλιάξαμε στον κοινωνικό βούρκο, πλάι στο δίποδο κοπάδι. Τα αφεντικά, οι μπάτσοι, οι δικαστές, οι δημοσιογράφοι, οι πολιτικοί, η κοινωνία και οι ξεφτιλισμένοι <<αναρχικοί>> γραφειοκράτες πίστεψαν πως μας ξεφορτώθηκαν.
Για όλους αυτούς, το Σχέδιο Φοίνικας είναι γροθιά στο στομάχι. Γροθιά στο στομάχι γιατί το νέο αναρχικό αντάρτικο πόλης είναι εδώ και γκρεμίζει τους πόθους όλων αυτών των σκουλικιών για τερματισμό της δράσης μας. Παλιές ομάδες ενεργοποιούνται και νέες δημιουργούνται ,με την υπόσχεση να δώσουν πνοή στους εφιάλτες της εξουσίας και των υπηκόων της.

Ο σύντροφος Γ. Τσάκαλος βρίσκεται προφυλακισμένος τριαντα δύο μήνες ενώ το ανώτερο όριο είναι δεκαοχτώ. Δεν μας ενδιαφέρουν οι διατάξεις του συντάγματος. Δεν επιθυμούμε την κάθαρση των θεσμών, μα πολεμάμε για την καταστροφή τους. Γνωρίζουμε ότι ο νόμος είναι όπλο στα χέρια της κυριαρχίας, όπως γνωρίζουμε πως τα δέκα φυλακισμένα αδέρφια μας δε θα απελευθερωθούν με νόμιμες διαδικασίες. Πιστεύουμε πως η εξουσία είναι ένα σύνολο αξιών που στον πυρήνα τους βρίσκεται ο πολίτης-μαζάνθρωπος, ο οποίος κείτεται στον μαζοποιημένο κοινωνικό βόρβορο της αποτελμάτωσης, που καθένας ξεχνάει το όνομα και τις ευθύνες του. Όμως ακόμα και μέσα σ' αυτήν την αηδία κάποιοι έχουν ονοματεπώνυμο. Ένας απ' αυτούς είναι ο Δημήτρης Χωριανόπουλος. Κατά τη διάρκεια της θητείας του σαν πρώην διοικητής της αντιτρομοκρατικής, πραγματοποιήθηκε επιχείρηση εναντίον της ε.ο. Σ.Π.Φ. Ο Χωριανόπουλος δεν είναι τίποτα άλλο από ένα σκουπίδι του συμπλέγματος της ασφάλειας και το ότι έχει αποσυρθεί δε σημαίνει πως τον ξεχάσαμε. Το ίδιο ισχύει και για τους υπόλοιπους καργιόληδες της υπηρεσίας του. Καλό είναι να γνωρίζουν πως βρίσκονται σε περίοπτη θέση στη λίστες στόχων της F.A.I./I.R.F.. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για την αποστολή παγιδευμένου δέματος στον εν λόγω καργιόλη, το οποίο,δυστυχώς εντοπίστηκε.

Αφιερώνουμε την επίθεσή μας στα ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΑ και ΠΕΡΗΦΑΝΑ μέλη της Σ.Π.Φ., καθώς καισε όλους τους φυλακισμένους αναρχικούς της πράξης, όπου κι αν βρίσκονται. Την ΑΓΑΠΗ και το ΣΕΒΑΣΜΟ μας σε όλους τους Αναρχοατομικιστές,

τους Μηδενιστές, τους Εικονοκλάστες που ανακάλυψαν την πηγή της ζωής στην επίθεση.

ΔΕΝ ΣΚΥΒΟΥΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΜΑΣ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ!

Υ.Γ. Ανακοινώθηκε πως το δέμα πυροδοτήθηκε μετά από πτώση στον ταχυδρομικό σταθμό. Το δέμα που στείλαμε ήταν απόλυτα ασφαλές για όποιον δεν αποτελούσε στόχο.Ο μηχανισμός ενεργοποιείται ΜΟΝΟ αν ανοίξει ο φάκελος και όχι από πτώση και κραδασμούς. Δε γνωρίζουμε τι συνέβη. Το μόνο σίγουρο είναι πως ο φάκελος άνοιξε.

ΑΤΥΠΗ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ
ΚΟΜΑΝΤΟ MAURICIO MORALES

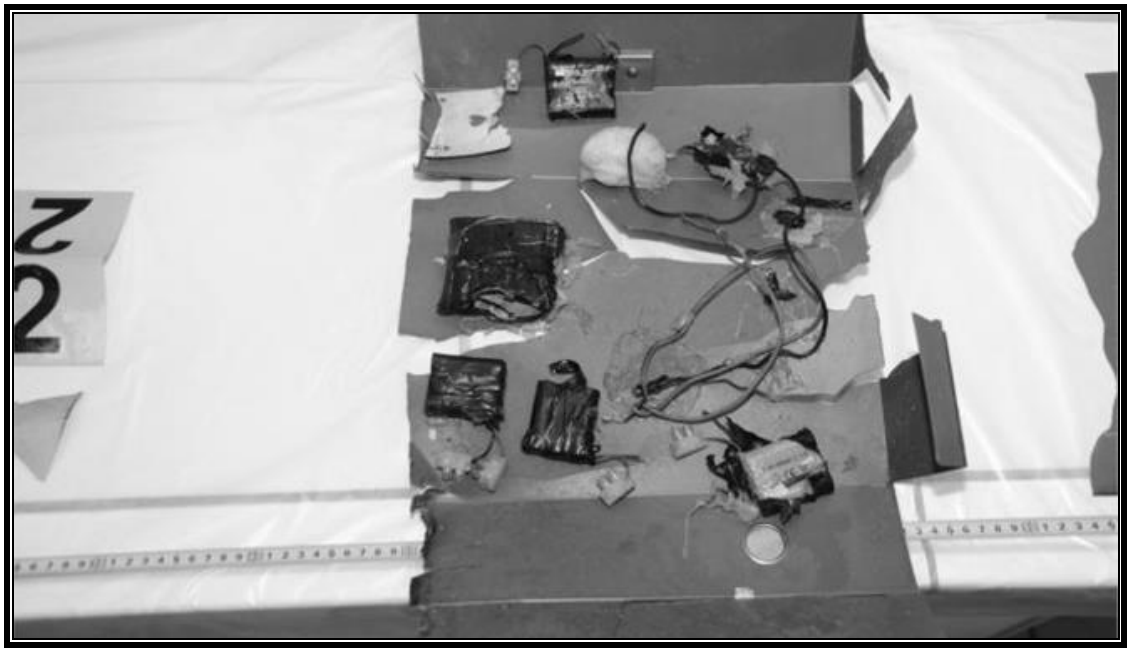

(Το παγιδευμένο δέμα που στάλθηκε στον πρώην διοικητή της αντιτρομοκρατικής Δημήτρη Χωριανόπουλο από την Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία- Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο Κομάντο Mauricio Morales).

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΕΜΠΤΗ

(ΣΥΝΤΟΜΟ ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ)

«Εμείς δε θα μιλήσουμε για «άδικες διώξεις», για «κλίμα τρομοκράτησης των αγώνων», για το «νέο ολοκληρωτισμό» και άλλα τέτοια. Γιατί γνωρίζουμε πως δεν υπάρχει τίποτα καινούριο σ'αυτά. Είναι, απλά, στιγμιότυπα του αρχέγονου πολέμου μεταξύ δύο ασυμβίβαστων κόσμων: από τη μία πλευρά, βρίσκεται ο σιχαμερός κόσμος της εξουσίας και του υποτακτικού πλήθους της κοινωνικής χαβούζας και από την άλλη, οι αναρχικοί εξεγερμένοι, οι ανυπότακτοι μαχητές του Αρνητικού, όσοι δε σκύβουν το κεφάλι σε κανέναν. Εμείς δε θα μιλήσουμε ούτε για τους άλλους. Εκείνους, που αυτές τις μέρες κρυφοχαίρονται και ανακουφίζονται. Δεν είναι τώρα ο τόπος και ο χρόνος να το κάνουμε αυτό. Να έχουν, όμως, στο νου τους ότι θα έρθει η ώρα να μιλήσουμε και γι' αυτά.»

-Λευτεριά στους Λύκους του Βορρά

Όταν είπαμε «τίποτα δεν τελείωσε», δε λέγαμε απλά λόγια. Οι απειλές μας θα μετουσιώνονται σε πράξη, κατά καιρούς, κάθε φορά που θα μας δίνεται η ευκαιρία. Και κάθε φορά θα φέρνουμε τη δράση μας πιο κοντά στα μούτρα σας. Ακριβώς μπροστά από τα όπλα, τις στολές και τα εργαλεία φυλάκισης/καταστολής σας, που συχνά χρησιμοποιήτε για να απαγάγετε τους επαναστάτες συντρόφους μας. Ποτέ δε θα σας αφήσουμε να κοιμηθείτε ήσυχοι, γιατί ο δικός μας πόλεμος δεν τελείωσε ακόμα.

Με αυτό το γράμμα, αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τον εμπρησμό της σχολής της αστυνομίας στην οδό Sudirman, στο Balikpapan, στις 24 Αυγούστου 2013. Τοποθετήσαμε τον εμπρηστικό μηχανισμό με χρονοκαθυστέρηση, μπροστά στην πόρτα της σχολής και αφήσαμε τη φωτιά να κάνει τα υπόλοιπα. Επιλέξαμε αυτόν το στόχο, όταν μάθαμε τα νέα, πως τα ελληνικά γουρούνια εισέβαλλαν στο στέκι Ναδίρ και συνέλαβαν συντρόφους, εξαιτίας των αρκετών επιθέσεων από διαφορετικούς πυρήνες της FAI/IRF. Η ενέργειά μας είναι μια άμεση πράξη εκδίκησης ενάντια στα γουρούνια, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά παντού.

Χαιρετίζουμε με φωτιά, τα δύο αδέρφια μας, που κατηγορούνται για το διεθνές σχέδιο εκδίκησης: Φοίνικας.

Δεν έχουμε τίποτα άλλο να σας πούμε γιατί αφήνουμε τη φωτιά να εξηγήσει. Για κάθε χιλιοστό παραβίασης της ελευθερίας μας, θα σας απαντάμε με χτυπήματα πιο βίαια από τα προηγούμενα.

Αυτή η ενέργεια, είναι επίσης ένας χαιρετισμός στους συντρόφους μας, τα φυλακισμένα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, στους αγαπημένους μας Alfredo Cospitoκαι Nicola Gai, Hans Niemeyer, Juan, Marcelo και Freddy, στους 4 της Κοζάνης και στους αιχμαλώτους πολέμου σε Ιταλία (από τις επιχειρήσεις Ardire, Shadow, Thor κλπ.) και Χιλή. Γιατί κάθε σύντροφος, βρίσκεται μέσα στις μαύρες καρδιές μας.

Διεθνής Συνωμοσία Εκδίκησης

FAI/IRF

Πυρήνας «Λευτεριά στο Μάνδυλα και τον Τσαβδαρίδη»

(Ο εμπρησμός της σχολής της αστυνομίας στην οδό Sudirman, στο Balikpapan από τον Πυρήνα «Λευτεριά στο Μάνδυλα και τον Τσαβδαρίδη»**).**

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

ΠΡΑΞΗ ΕΚΤΗ

(ΦΑΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ)

Για άλλη μια φορά συναντιόμαστε στη φωτιά, με παλιούς και νέους συντρόφους, αποφασισμένους να ανατρέψουν τους αστυνομικούς υπολογισμούς που μας ήθελαν κλειστό κεφάλαιο μιας ιστορίας που τελείωσε. Η Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς όμως δεν τελειώνει ποτέ. Είναι η εσωτερική φλόγα που καίει μέσα μας, είναι ο Φοίνικας που γεννιέται από τις στάχτες του ξανά και ξανά…Είναι η φωτιά της Άρνησης και του Μηδενισμού που φωνάζει «Δεν μπορώ να σταματήσω, δεν μπορώ να καώ, κανείς δεν μπορεί να με σβήσει...»

Πριν ένα μήνα περίπου, τα δυο αδέρφια μας Αντρέας και Σπύρος συνελλήφθησαν στην Θεσσαλονίκη κατηγορούμενοι για την αποστολή δέματος στον πρώην διοικητή της Αντιτρομοκρατικής. Τα πολλά λόγια είναι περιττά. Αδέρφια μας να θυμάστε ότι ο ήλιος θα συνεχίσει να ανατέλλει για όλους εμάς που η νέα αναρχία είναι η μόνη μας πατρίδα. Ο Φοίνικας γεννιέται από τις στάχτες του και συνεχίζει να χλευάζει την ησυχία των δειλών, προσφέροντας την φωτιά του προμηθέα στους αιώνιους εξεγερμένους. Έτσι, η αποστολή του παγιδευμένου δέματος βόμβα στον ιεροεξεταστή Μόκκα, είναι μια πρώτη ελάχιστη και αντανακλαστική απάντηση. Είναι

η απάντηση, ότι για εμάς η μόνη οδός διαφυγής είναι να βάλουμε φωτιά στις ρεφορμιστικές θέσεις άμυνας και να βγούμε ξανά πρώτοι στην επίθεση.

Επιπλέον, ο Δαμιανός, ο Παναγιώτης, ο Θεόφιλος, ο Χρήστος, ο Χάρης, ο Γιώργος Π., ο Γιώργος, ο Μιχάλης, η Όλγα, ο Γεράσιμος, δηλαδή τα δέκα αδέρφια μας της Συνομωσίας των Πυρήνων της Φωτιάς, που όλοι τους κρατούνται αιχμάλωτοι ήδη με διπλές, τριπλές και τετραπλές προφυλακίσεις οι οποίες ξεπερνάνε ακόμα και τους τριανταέξι μήνες,(1) βρίσκονται τώρα διωκόμενοι από τους εισαγγελικούς κύκλους με την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας.

Ο Δημήτρης Μόκκας είναι επιφορτισμένος αποκλειστικά πια με τις υποθέσεις τρομοκρατίας στον ελλαδικό χώρο. Δηλαδή αποκλειστικά με την οργάνωσή μας. Η σταδιοδρομία αυτού του γλοιώδους υποκείμενου, δεν διαφέρει και πολύ από από αυτήν ενός τυπικού δικαστικού λειτουργού: Λιγόψυχα ανθρωπάκια τα οποία εξελίχθηκαν σε φορείς της δικαιοσύνης ικανοποιώντας έτσι τα κόμπλεξ τους. Ο συγκεκριμένος καραγκιόζης τα κατάφερε λίγο καλύτερα από άλλα σκουλήκια του εφετείου στο γλύψιμο των ανωτέρων του. Η ματαιοδοξία του για ένα υψηλότερο αξίωμα ικανοποιήθηκε. Τώρα είναι υπεύθυνος για εκατοντάδες κλήσεις, ανακρίσεις καθώς και προφυλακίσεις, πάντα με το εκδικητικό χαμόγελο στο στόμα του. Το αποκορύφωμα της ξεφτίλας και της δειλίας ήταν η παράταση της προφυλάκισης του συντρόφου μας της Σ.Π.Φ. Γεράσιμου Τσάκαλου λίγες ώρες πριν την λήξη της, πάνω από το κρεβάτι του, ο οποίος και διένυε την εικοστή τρίτη ημέρα απεργίας πείνας.

Για όλα αυτά που έχει κάνει επιλέξαμε να του στείλουμε και εμείς το δικό μας δωράκι εκδίκησης. Όχι βέβαια στον γυάλινο πύργο του εφετείου, όπου με ύφος χιλίων καρδιναλίων πίσω από το γραφειάκι του υπογράφει τα νομικά κωλόχαρτα ενάντια στα αδέρφια μας, αλλά στέλνοντας το δέμα μας στην προσωπική του οικία, εκεί όπου νοιώθει ασφαλής. Γνωρίζουμε πως όλα αυτά τα τσογλάνια, όπως ο Μόκκας, μετά το ιερό τους καθήκον να αιχμαλωτίζουν τις ζωές δεκάδων ανθρώπων, γυρνάνε στην θαλπωρή του σπιτιού τους, παριστάνοντας τον έντιμο σύζυγο και τον καλό γονιό. Έτσι, παρακολουθήσαμε τον συγκεκριμένο στόχο, εντοπίσαμε το σπίτι του και επιλέξαμε την αποστολή του παγιδευμένου δέματος εκεί. Με αυτόν τον τρόπο του στείλαμε την δική μας επίδοση, με υπογραφή Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς.

Είναι γεγονός πως υπάρχει μια αποθράσυνση αυτού του κλάδου τα τελευταία χρόνια. Δίκες παρωδία με καταδίκες ανθρώπων σε δεκάδες χρόνια φυλάκισης χωρίς στοιχεία. Αλεπάλληλες προφυλακίσεις στερούν την ελευθερία από οποιονδήποτε η μπατσαρία θεωρεί πρόβλημα. Και δεν μιλάμε μόνο για τους ένοπλους αντάρτες. Πρόκειται για μια τακτική που καθιερώθηκε με τους τρομονόμους και τώρα χρησιμοποιείται αβέρτα σε δεκάδες διαφορετικές υποθέσεις. Για όλη αυτήν την αποθράσυνση ευθύνονται όμως και όλοι όσοι αποφυλακιζόμενοι, ξεχνάνε τα μεγάλα λόγια εκδίκησης ενάντια σε υπεύθυνους δικαστές και εισαγγελείς. Και οι φυλακές συνεπώς, είναι γεμάτες από ανθρώπους που ενώ αισθάνονται αδικημένοι από τις αποφάσεις αυτού του κλάδου, ποτέ δεν μετουσιώνουν αυτήν την δυσαρέσκειά τους σε οργή και την οργή σε πράξη.

Ας γίνει λοιπόν αυτή η επίθεση πρόσκληση για τέτοιες πράξεις εκδίκησης σε όλους, εντός και εκτός των τειχών, που έχουν βιώσει την σαπίλα της δικαστικής εξουσίας. Δεν είναι κάτι το ανέφικτο. Υπάρχουν εκατοντάδες δικαστικοί λειτουργοί. Ούτε φυλάσσονται όλοι, ούτε είναι τόσο δύσκολο να τους βρεις. Ας τους επιτεθούμε όλοι με ό,τι μέσο μπορεί ο καθένας: Από ξυλοδαρμούς και εμπρησμούς μέχρι βόμβες και εκτελέσεις. Μόνο έτσι μπορούν να καταλάβουν ότι υπάρχει πόλεμος. Και αν δεν το καταλάβουν, σίγουρα θα αισθανθούμε καλύτερα που εκδικηθήκαμε αυτούς τους ιεροεξεταστές της δικαιοσύνης.

Οσο για τους εντός των τοιχών εβρισκόμενους, η μόνη αξιοπρεπής στάση απέναντι σε αυτά τα καθάρματα είναι η απαξίωση με κάθε τρόπο της φάρσας που ονομάζουν δίκη. Πόσο μάλλον, όταν μιλάμε για αιχμάλωτους επαναστάτες και για τις ειδικές τρομοδίκες.

Με αυτήν μας την επίθεση θέλουμε να στείλουμε την φιλία και τον σεβασμό μας στα φυλακισμένα αδέρφια μας στην Λατινική Αμερική. Στους αξιοπρεπείς συντρόφους Freddy Fuentevilla, Marelo Villaroel και Juan Aliste Vega (2), οι οποίοι κατηγορούνται για την υπόθεση ασφάλεια.(3)

Οι τρεις σύντροφοι συμμετείχαν στον ένοπλο αγώνα ενάντια στο κράτος της Χιλής τις δεκαετίες 1980 και 1990. Τώρα βρίσκονται φυλακή κατηγορούμενοι για ληστείες τραπεζών και την εκτέλεση ενός μπάτσου κατά την διάρκεια συμπλοκής.
Την αφιερώνουμε επίσης στον αμετανόητο σύντροφο Jose Miguel San hez Jimenez (4). Αντάρτης πόλης που συνέχισε τον αγώνα του και μετά την κατάρρευση της δικτατορίας στην Χιλή, γιατί όπως γράφει και ο ίδιος «δεν πιστεύω στην δημοκρατία τους».
Επίσης στον αναρχικό βίγκαν Braulio Duran Gonzalez, που βρίσκεται στις φυλακές του Μεξικό κατηγορούμενος για επιθέσεις εναντίον ΑΤΜ.

Στον Hans Niemeyer που κατηγορείται για ανατρεπτική δράση και επιθέσεις σε σύμβολα της εξουσίας. Το χιλιανό κράτος του είχε επιβάλει κατ΄ οίκον περιορισμό. Ο Hans παραβίασε τους όρους όμως, δραπετεύοντας στην παρανομία. Δυστυχώς πριν λίγους μήνες συνελλήφθει και φυλακίστηκε.
Στον αδερφό μας, Henry Zegarrando ,ο οποίος κατηγορείται από το Βολιβιανό κράτος για τις επιθέσεις της Βολιβίας που έγιναν στο έδαφος της χώρας πριν λίγο καιρό. Ο Henry μεταφέρθηκε από τις φυλακές στο ειδικό καθεστώς της κατ΄ οίκον κράτησης. Παράλληλα, στέλνουμε τους πιο θερμούς χαιρετισμούς μας στα προσφάτως αποφυλακισθέντα αδέρφια μας Mario Lopez, Ivan και Carlo. Και φυσικά μια μεγάλη αγκαλιά που θα κρύψει από τα μάτια της αστυνομίας την καταζητούμενη φίλη και συντρόφισσά μας Feli ity Ann Ryder, για την οποία έχει εκδοθεί ένταλμα σύλληψης από το Μεξικό.

Η Μαύρη Διεθνής των Αναρχικών της Πράξης μέσω της FAI-IRF, βρίσκεται παντού. Στους φυλακισμένους συντρόφους, στους καταζητούμενους αναρχικούς, στους αναρχικούς μαχητές των δρόμων. Για αυτό η φωνή και οι φωτιές μας θέλουμε να ταξιδέψουν και στην άλλη άκρη της Γης, στην μακρινή Ινδονησία, ενισχύοντας την δράση των αδερφών μας, των πυρήνων της εκεί.
Πρόσφατα, οι πυρήνες της FAI- Ινδονησίας, εκτός από τις επιθέσεις τους ενάντια στο σύστημα, προχώρησαν και σε μια εκστρατεία αντιπληροφόρησης σχετικά με την εκτέλεση τεσσάρων κρατουμένων από τις ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας. Οι τέσσερεις νεαροί κρατούμενοι κατηγορούνταν για μια συμπλοκή που είχε γίνει σε κάποιο μπαρ κατά την διάρκεια της οποίας σκότωσαν έναν μπάτσο των ειδικών δυνάμεων. Λίγο μετά την προφυλάκισή τους έγινε νυχτερινή έφοδος των ειδικών δυνάμεων στην φυλακή οι οποίες και εκτέλεσαν με καλάσνικοφ τους τέσσερεις κρατούμενους, στο κελί τους.

Οι σύντροφοι στην Ινδονησία δεν είναι μόνοι τους…Ολοι μαζί, αναρχοατομικιστές, μηδενιστές, χαοτικοί, συναντιόμαστε εκεί που η νέα αναρχία γίνεται πράξη. Θέλουμε να γνωριστούμε μέσω των δράσεών μας και να πειραματιστούμε με την διάχυση της΄Ατυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας FAI. Να κοροϊδέψουμε τον αστυνομικό έλεγχο, να γίνουμε πιο επικίνδυνοι, να ενισχύσουμε την διεθνή αναρχική αλληλεγγύη και να επιτεθούμε για αυτήν. Για αυτό – όπως η φωτιά μας ενώνει – έτσι μοιραζόμαστε τόσο την ίδια χαρά για μια αναρχική επίθεση όσο και την λύπη για μια αιχμαλωσία ή τον θάνατο ενός συντρόφου.
Πριν κλείσουμε, θα θέλαμε να αφιερώσουμε λίγες λέξεις σε αυτούς που η ηχώ της επίθεσης τους κάνει να αισθανθούν την επιθυμία της πράξης. Στέλνουμε λοιπόν ένα αντάρτικο σινιάλο φωτιάς στους συντρόφους και τις συντρόφισσες του αναρχικού στεκιού ΝΑΔΙΡ, που βρέθηκε πάλι στο στόχαστρο της καταστολής. Απέναντι σε έναν χώρο που η πανούκλα του ρεφορμισμού και της κομμουνιστικοποίησης εξαπλώνεται διαρκώς για να τον κατοικήσει ολοκληρωτικά, το αναρχικό στέκι ΝΑΔΙΡ, με όλες τις πιθανές αντιφάσεις του, παραμένει μια ενοχλητική υπενθύμιση που λέει ότι «η αναρχία δεν είναι ένα προϊόν για πώληση στα ιδεολογικά ράφια των σούπερ μάρκετ των βετεράνων του χώρου, αλλά είναι εξεγερτική βία και αλητεία στον δρόμο...»

(1 Το ανώτατο όριο προφυλάκισης είναι οι δεκαοχτώ μήνες
2 Φρέντυ Φουεντεβίγια, Μαρσέλο Βιγιαροέλ και Χουάν Αλίστε Βέγκα
3 Caso seurity
4 Χοσέ Μιγκελ Σάντσες)

Τέλος, γνωρίζουμε ότι οι σύντροφοι στην Ινδονησία πριν λίγους μήνες αναμετρήθηκαν με μια απώλεια. Ο αδερφός τους και αδερφός μας Ryo, σκοτώθηκε από μαχαίρωμα σε συμπλοκή.
Η απώλειά τους είναι και δική μας. Για αυτό αποφασίσαμε να ονομάσουμε τον πυρήνα της Συνομωσίας που απέστειλε το δέμα στον ειδικό εφέτη ανακριτή, πυρήνα "Ryo", ως ένδειξη τιμής και μνήμης στον σύντροφο που σκοτώθηκε. . .
Σήμερα η Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς αναγεννιέται από τις στάχτες της, προωθώντας το Σχέδιο Φοίνικας. Νέοι πυρήνες της Συνομωσίας είναι έτοιμοι να ξεχυθούν στο νέο αναρχικό αντάρτικο πόλης. Και όσοι ρεφορμιστές αναρχικοί μας συκοφαντούν λέγοντας ότι η νοοτροπία και η μέθοδός μας μοιάζει περισσότερο στην μαφία, είναι γιατί αυτοί μοιάζουν όλο και περισσότερο στους αριστερούς χίπηδες. . .

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΠΥΡΗΝΕΣ FAI-IRF ΠΑΝΤΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΧΥΣΗ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΥ ΠΟΛΗΣ.
ΔΥΝΑΜΗ και ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στο
ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΣΤΕΚΙ ΝΑΔΙΡ
ΔΥΝΑΜΗ και ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους νέους μηδενιστές,
στους αναρχικούς της Πράξης, στους χαοτικούς
της ΄Αρνησης, στις οπλισμένες μειψηφίες των
αναρχοατομικιστών. . .

(Το παγιδευμένο δέμα που στάλθηκε στο σπίτι του ειδικού εφέτη ανακριτή Δημήτρη Μόκκα από την Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς).

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ,

ΠΡΑΞΗ ΕΒΔΟΜΗ:

Εμπρησμός πριονιστηρίου ξυλείας, σε κυνηγετικό θέρετρο (Ρωσία, Bryansk) – Κάποιες σκέψεις πάνω στα πρόσφατα θέματα της FAI.

Στις 2 Οκτωβρίου του 2013, τοποθετήθηκαν δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί, αποτελούμενοι από 1,5 λίτρο βενζίνης ο καθένας, στο πριονιστήριο ξυλείας, που βρίσκεται στο κυνηγετικό θέρετρο κάτω από το Bryansk (δυτική Ρωσία). Οι γλώσσες της φωτιάς σηκώθηκαν, γλύφωντας τα κουρέλια, που είχαν αφεθεί από άτυχους ξυλοκόπους στην περιοχή. Ένας κοντινός λόφος προσέφερε το τέλειο σημείο, για να απολαύσουμε τη νυχτερινή σκηνή: πυκνός καπνός άρχισε γρήγορα να μαζεύεται κάτω από τη στέγη και να τυλίγει τις εγκαταστάσεις με έναν ομιχλώδη τρόπο.

Αυτή η δράση πρέπει να θεωρηθεί ως η συνεισφορά μας στο σχέδιο Φοίνικας (πράξη έβδομη), ένα σχέδιο για την αναβίωση των ενεργειών άμεσης δράσης και της αναρχικής αντίστασης, μετά το κατασταλτικό κύμα του 2010-2012. Στηρίζουμε με όλη μας την καρδιά τους φίλους μας των μοσχοβίτικων πυρήνων της ΣΠΦ και του ELF, όταν μιλάνε για την αναγκαιότητα του να ξαναρχίσουμε και να πλατύνουμε τις επιθέσεις μας ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο.

Κάποιες σκέψεις πάνω στην πρόσφατη κριτική των ανώνυμων συντρόφων από την Αργεντινή, χωρίς δεύτερες σκέψεις, που θα μας έκαναν αυτοαναφορικούς και χωρίς να γράφουμε ψευτοπαλικαρισμούς: Οι εσωτερικές διαφωνίες δεν είναι πάντα καλό να δημοσιοποιούνται στα αγγλικά ή σε διεθνείς ιστοσελίδες. Άλλωστε, θεωρούμε πως

μια σειρά επιθέσεων σε παρόμοιους στόχους μπορεί να δημιουργήσει συζητήσεις εντός της αναρχικής κοινότητας, τουλάχιστον σε τοπικό επίπεδο (μπορούμε να αναφέρουμε την αντιμπατσική καμπάνια του 2008-2011, τα δάση Khimki καιButovsky, τις πρόσφατες διαμαρτυρίες ενάντια στα σχέδια εξόρυξης στοVoronezh). Κάποιες φορές, το πράγμα πάει πέρα από τις συζητήσεις.

Επίσης, συμφωνούμε πως είναι πολύ δύσκολο να συντονίσουμε συγχρονισμένα χτυπήματα σε παρόμοιους στόχους, σε διεθνές επίπεδο (όπως φάρμες εκτροφής γουνοφόρων ζώων, τη βιομηχανία ξυλείας, τους μπάτσους, τις φυλακές, στρατιωτικούς στόχους, τη βιομηχανία, τις τράπεζες, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις κλπ.), καθώς αυτό παίρνει περισσότερο χρόνο και καθώς επικοινωνούμε σε ένα λίγο-πολύ δημόσιο επίπεδο. Έτσι, ο εχθρός μας μπορεί να μας νικήσει. Είναι ένα θέμα συζήτησης το αν θα πρέπει να ρισκάρουμε την ελευθερία μας κατά τη διάρκεια της επόμενης ενέργειας, για μια πιθανότητα να δούμε μια προκήρυξη για μια παρόμοια δράση, έξι μήνες αργότερα, κάπου αλλού. Άλλωστε, δε μπορεί κάποιος να πει πως δεν συντονιζόμαστε μέχρι ενός σημείου: προσέξτε τη σειρά επιθέσεων σε γραμμές μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και σε εγκαταστάσεις παραγωγής της, στη Λευκορωσία, στον Καναδά και στην Ινδονησία, τις ενέργειες εναντίον τραπεζικών ιδρυμάτων στη Μεγάλη Βρετανία, στη Ρωσία, στη Γερμανία, στην Ιταλία και στην Ελλάδα και τις πολυάριθμες συντονισμένες απεργίες πείνας φυλακισμένων συντρόφων, σε όλον τον πλανήτη.

Για τη δική μας συλλογικότητα, ολόκληρη η FAI/IRF είναι πιο σημαντική, γιατί μας δίνει την αίσθηση πως είμαστε κομμάτι μιας ευρύτερης κοινότητας. Στο παρελθόν, αυτό ήταν αποκλειστικό πεδίο των «αναρχοκοινωνιστικών οργανώσεων». Τώρα, αναρχικοί άλλων τάσεων μπορούν να νιώσουν συντροφικότητα και στήριξη σε όλον τον κόσμο. Μέχρι πριν από αρκετά χρόνια, στη δική μας χώρα, αν ήθελες να έρθεις σε επαφή με αναρχικούς θα έπρεπε να υποφέρεις μέσω των καθιερωμένων γνωστών αναρχικών οργανώσεων. Και αν γινόταν καμιά στραβή, θα ήταν οι πρώτοι, που θα άρχιζαν να μουρμουρίζουν για προβοκάτορες των μπάτσων και τα συναφή. Τώρα, άνθρωποι που νιώθουν το ίδιο, που τείνουν προς την εξέγερση και προς δράσεις, που δεν είναι λιγότερο δόκιμες από την αναρχική θεωρία, μπορούν να συνδέονται εκτός του πασιφιστικού και ρεφορμιστικού αναρχικού πλαισίου. Και αν διαβάζουμε για εκατοντάδες καμένα αυτοκίνητα σε ένα μέρος του κόσμου, για τράπεζες, που τυλίγονται στις φλόγες, σε ένα άλλο και για σαμποτάζ σε κατασκευαστικά οχήματα κάπου αλλού, ακόμα καλύτερα. Ένα σύντομο ταξίδι στη μνήμη: Θυμηθείτε τις θερμές συζητήσεις για το ακρώνυμο της FAI λίγο παλιότερα (ή τις αρχικές συζητήσεις για την επιδοκιμασία/αποκήρυξη της FAI). Θεωρούμε πως είναι επιτυχία κάθε ομάδας της FAI το γεγονός πως τα πράγματα έχουν αλλάξει.

Αντιλαμβανόμαστε πως η ανησυχία σας έχει να κάνει με την έλλειψη συντονισμού στις επιθέσεις μας, αλλά έχουμε ένα άλλο θέμα, που πρέπει επίσης να συζητήσουμε: το σχηματισμό νέων ομάδων, τη διάχυση των πληροφοριών, τα αντίμετρα ενάντια στην καταστολή. Αν κάποιος θέλει να συντονίσει πιο προσεκτικά τις επιθέσεις του, πρέπει απλά να διαβάζει καλύτερα τις προκηρύξεις των άλλων. Αλλά, θεωρούμε πως το ζήτημα, με το οποίο πρέπει να ασχοληθούμε άμεσα, είναι η μάχη ενάντια στην τρέχουσα καταστολή εναντίον των ομάδων άμεσης δράσης, παγκοσμίως.

ELF/FAI, Κομμάντο Νέστωρ Μάχνο

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΚΔΙΚΗΣΗΣ – FAI/IRF ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ

Επιτέλους, βρήκαμε την ευκαιρία να γράψουμε μια επιστολή με «λεπτομερή τρόπο», από τη δική μας οπτική γωνία, υπερβαίνοντας τις δυσκολίες των γεωγραφικών συνόρων, οι οποίες, αν και ποτέ δεν λειτούργησαν ως περιορισμός για τις συναντήσεις των ιδεών και των πράξεών μας, είναι ένα από τα βασικά εμπόδια, που μας αποτρέπουν από το να συναντηθούμε και φυσικά. Μέσα από αυτήν την επιστολή, θέλουμε να παραθέσουμε μέρος της ανάλυσής μας σχετικά με την κατάσταση γύρω μας (ως άτομα και ως ομάδα) καθώς και για τη FAI/IRF, μιας και αποτελούμε μέρος της. Η επιστολή αυτή είναι η κριτική και η συμβολή μας προς τους αναρχικούς της πράξης σε όλην την υφήλιο.

Η επιστολή καθαυτή είναι αποτέλεσμα συζήτησης. Αλλά, πρέπει κανείς να έχει από την αρχή υπόψιν του ότι είμαστε μια ένωση ατομικιστών, παρά το γεγονός ότι χρησιμοποιούμε μία ονομασία, για λόγους ανωνυμίας. Σε κάποια κομμάτια αυτής της επιστολής, η άποψη, που παρουσιάζεται, προέρχεται από συμφωνία μεταξύ ατόμων της ομάδας μας. Αλλά, σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να ακυρώσουμε την ατομική κρίση. Γι' αυτό, παρακάτω θα βρείτε κάποια σημεία, όπου γίνεται αναφορά για ατομική ανάλυση ή ατομική στάση.

ΜΕΡΟΣ 1ο

Έτσι η δημοκρατία -η μητέρα του σοσιαλισμού- είναι η κόρη των θρησκειών* –Renzo Novatore, («Προς το δημιουργικό τίποτα»)

Φονταμενταλισμός, Άμεσες Δράσεις και οι Αναρχικοί

Από φέτος τον Ιούνιο, παρατηρήσαμε ότι προέκυψαν τουλάχιστον 4 περιπτώσεις «πολιτικών» πυροβολισμών εναντίον αστυνομικών. Στη σύντομη ανάλυσή μας, αυτές οι ενέργειες πραγματοποιήθηκαν από μουσουλμανικές οπλισμένες ομάδες. Φονταμενταλιστικές ομάδες, που υπάρχουν εδώ και αρκετά χρόνια. Κάποια άτομα είπαν ότι (Σ.τ.Μ. οι ομάδες αυτές) ξεκίνησαν να εμφανίζονται στις αρχές του 2000

και συνεχίζουν μέχρι και σήμερα. Το είδος των ενεργειών τους αναγνωρίζεται εύκολα κυρίως από τους στόχους. Για παράδειγμα, βομβιστικές επιθέσεις εναντίων εκκλησιών και «καπιταλιστικών συμβόλων», όπως ξενοδοχεία ή καφετέριες, όπου συχνάζουν πολλοί ξένοι (δυτικοί ή με απλά λόγια λευκοί). Οι πιο γνωστές ενέργειες αυτών των ομάδων είναι η (πρώτη) βόμβα στο Μπαλί (12 Οκτωβρίου 2012), η βόμβα εναντίον του ξενοδοχείου JW Marriot hotels (5 Αυγούστου 2003), η βομβιστική ενέργεια εναντίον της πρεσβείας της Αυστραλίας το 2004 και οι τρεις βόμβες στο Μπαλί, γνωστές ως Βομβιστικές Επιθέσεις του Μπαλί μέρος δεύτερο (1 Οκτωβρίου 2005). Υπογραμμίζουμε ένα πράγμα, ότι τώρα οι ομάδες αυτές έχουν αλλάξει τακτική. Αντί να στέλνουν βομβιστές αυτοκτονίας, όπως έκαναν προηγουμένως, τώρα στοχεύουν τα γουρούνια (αστυνομία).

Γιατί στοχοποιούν την αστυνομία; Διότι γι' αυτούς η αστυνομία είναι το πιο κατασταλτικό εργαλείο του κράτους. Οι αστυνομικοί οργανισμοί και όλοι οι αστυνομικοί είναι αυτοί, που πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για όλες τις «αντεπιθέσεις» του κράτους εναντίον αυτών των ομάδων και των μελών τους τα τελευταία 10 χρόνια. Η ινδονησιακή ειδική μονάδα εναντίον της τρομοκρατίας, γνωστή ως Densus 88, είναι ο νούμερο ένα στόχος αυτών των ομάδων. Τα γουρούνια στη Densus 88 έχουν σαν ειδικό στόχο τη διάλυση αυτών των μουσουλμανικών ομάδων και όλων των τρομοκρατικών δραστηριοτήτων, εντός και πέριξ της Ινδονησίας. Τα τελευταία 5 χρόνια, παρατηρούμε ότι η Densus 88 πραγματοποίησε αρκετές εφόδους εναντίον μουσουλμανικών ομάδων, στη διάρκεια των οποίων κάποια μέλη αυτών των ομάδων σκοτώθηκαν κατά την ανταλλαγή πυρών με τα γουρούνια, ενώ πολλά άλλα μέλη συνελήφθησαν. Περισσότερα από 30 τέτοια μέλη αντιμετωπίζουν σήμερα διάφορες κατηγορίες για τις ενέργειές τους.

Αυτές οι ομάδες, κατά την ανάλυσή μας, έχουν επιτυχία στην πρακτική του να συγκροτούν μικρούς πυρήνες των 3-4 ατόμων και να οργανώνονται μέσα από ανεπίσημες και κλειστές μεθόδους. Οι μέθοδοι επικοινωνίας, ανταλλαγής πληροφοριών και υλικοτεχνικής προετοιμασίας είναι καλά οργανωμένες, πειθαρχημένες και αυστηρές. Έχουν, επίσης, καλές πηγές για την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού, μέσα από ενέργειες απαλλοτρίωσης εναντίον τραπεζών, καταστημάτων χρυσού ή ληστείες εναντίον μη-μουσουλμάνων πολιτών. Κάποιοι αυτοαποκαλούμενοι «ειδικοί» λένε ότι οι ομάδες αυτές χρηματοδοτούνται από χώρες της Μέσης Ανατολής. Αυτός είναι και ο λόγος, που μπορούν να έχουν εύκολη πρόσβαση σε πυρίτιδα, όπλα, καταφύγια και άλλα εργαλεία υποστηρικτικά του αγώνα τους. Κάθε μέλος τους γνωρίζει επίσης πολύ καλά όλες τις συνέπειες αυτού του αγώνα – τον οποίο αποκαλούν «τζιχάντ». Το να συλληφθούν ή πιθανώς να πεθάνουν είναι γι' αυτούς το μοναδικό κόστος του πολέμου. Δεν έχουν να ανησυχούν για τίποτα.

Και ποιος είναι ο στόχος ή ο σκοπός αυτών των ομάδων;

Ο σκοπός τους είναι η δημιουργία ενός «ισλαμικού βασιλείου», που ονομάζεται khilafah, το οποίο φυσικά βασίζεται σε ισλαμικούς κανόνες, που είναι γνωστοί ως Νόμος της Σαρία. Κάποιοι από αυτούς, που έχουν ενταχθεί σε αυτές τις ομάδες, είναι της άποψης ότι μια ισλαμική κυβέρνηση είναι η ιδανική και ταυτόχρονα, η απάντηση για όλες τις κρίσεις, που αντιμετωπίζουν σήμερα στον υλικό κόσμο. Αυτοί οι φονταμενταλιστές -στην ανάλυσή μας- έχουν κοινές ιδέες με τους μαρξιστές και τους κοινωνιστές αναρχικούς, οι οποίοι κατηγορούν τον καπιταλισμό για τη γέννηση των

καθημερινών προβλημάτων. Οι ισλαμιστές φονταμενταλιστές, μαρξιστές και κοινωνιστές αναρχικοί στα μάτια μας αποτελούν ομάδες ανθρώπων, οι οποίοι δραπετεύουν από τον πραγματικό πόλεμο και επιλέγουν να αναζητήσουν αυτό που αποκαλούν καλύτερη διακυβέρνηση, καλύτερους κυβερνήτες ή καλύτερη κοινωνία. Αν οι κοινωνιστές αναρχικοί το ονομάζουν «καλύτερη κοινωνία», οι μαρξιστές το ονομάζουν «κομμουνισμό», έτσι και οι φονταμενταλιστές το ονομάζουν khilafah. Διαφορετικές ονομασίες, αλλά ουσιαστικά η ίδια ιδέα. Απλά μιλάνε για θεωρίες σε διαφορετικές γλώσσες, αλλά οι στόχοι τους είναι όμοιοι από κάθε άποψη.

Κατά τη γνώμη μας, υπάρχει ένα και μοναδικό σημείο, που διαχωρίζει αυτές τις φονταμενταλιστικές ομάδες από τους μαρξιστές και τους κοινωνιστές αναρχικούς: η γενναία επιλογή να προχωρήσουν παραπέρα – όχι να εξαρτώνται μόνο από ειρηνικές διαμαρτυρίες ή να περιμένουν την αλλαγή που έρχεται. Η επιλογή τους είναι να οπλιστούν και να αρχίσουν να εξαπολύουν επιθέσεις εναντίων των δομών και των ατόμων, που εκλαμβάνουν ως εχθρούς τους.

Για κάποια άτομα στην ομάδα μας, η επιλογή να οπλιστείς και να ξεκινήσεις μια επίθεση ενεργητικά, δεν είναι εύκολη. Αλλά, είναι σημαντικό να διατηρηθεί ξεκάθαρα ορατή μια διαχωριστική γραμμή, σχετικά με τις συνειδήσεις των ατόμων αυτών των (Σ.τ.Μ. φονταμενταλιστικών) ομάδων. Η συνείδηση δεν είναι το κρίσιμο σημείο. Η επιλογή ήρθε απ' έξω, εγχύθηκε βάναυσα και χωρίς αντίσταση. Οι επιλογές είναι το άμεσο προϊόν της κατήχησης και τα άτομα αυτών των ομάδων δεν είναι παρά μαριονέτες, ζόμπι, χωρίς ατομική κριτική σκέψη. Έχουν μόνο μία αλήθεια, χωρίς εξαιρέσεις, φτωχή σε αυτο-συνειδησία και χωρίς καμία αξιοπρέπεια μέσα της.

Για εμάς, για κάθε άτομο της ομάδας μας, αυτή η απουσία αξιοπρέπειας είναι κάτι, που έχει επέλθει και στο «αναρχικό κίνημα» εδώ. Μέχρι στιγμής, βλέπουμε με ποιο τρόπο οι αναρχικοί, που δεν έχουν ξεκάθαρη θέση σε αυτόν τον πόλεμο ενάντια στο υπάρχον, ακρωτηριάζονται σε έναν «κοινωνικό ακτιβισμό», ως δικαιολογία για την έλλειψη της ικανότητάς τους να μπουν σε έναν άμεσο πόλεμο. Υποστηρίζουν ότι το να ταΐζεις τους φτωχούς ή να μοιράζεσαι τον ίδιο χώρο με τους άστεγους είναι κι αυτό μέρος του πολέμου και το ονομάζουν αυτό άμεση δράση. Κάτι που μας κάνει να γελάμε. Οι κοινωνιστές αναρχικοί γύρω μας, στην Ινδονησία, απλά μετακινούν τα κομμάτια του παζλ των ψευδαισθήσεων από τη μία μεριά στην άλλη, ενώ την ίδια στιγμή αλλάζουν τη οπτική γωνία, από την οποία το κοιτάνε. Πρόκειται για ένα είδος δραστηριοτήτων, που πάντα τους έκανε να αισθάνονται την «επαναστατική τάση» και να αρνούνται ότι απλά επαναλαμβάνουν τις δραστηριότητες μέσα στις ειρηνικές ζώνες της ζωής τους, γεμάτες βαρεμάρα.

Μιλάνε για ένα καλύτερο μέλλον, όπου δεν θα υπάρχει καμία ιεραρχία και που οι άνθρωποι θα ζουν σε ισότητα, αλλά έχουν αποδεχτεί και νομιμοποιήσει την ιεραρχία μέσα στον αγώνα τους. Λόγω της ατομικής δειλίας τους, παίζουν κρυφτό πίσω από επιχειρήματα περί αλληλεγγύης με τους αυτόνομους αγώνες. Αλλά, αν κοιτάξει κανείς πιο καθαρά θα δει ότι πρόκειται για προσωρινά μόνο σημεία, για να ξεδιψάσουν τη δίψα τους για τη λεγόμενη «επανάσταση». Γι' αυτό, η επανάστασή τους έχει πάντα να κάνει με αριθμούς ή με τη μάζα. Η επανάστασή τους βασίζεται στις ανάγκες της κοινωνίας, η οποία χρειάζεται να δημιουργήσει ένα παράδεισο πάνω στη γη. Χρειάζονται να έχουν μια επανάσταση με προσωρινή ένταση, γεμάτη ψεύτικα πλαστικά λουλούδια και συνθετικά αρώματα. Είναι ένας όχλος με έναν προορισμό, τον ίδιο προορισμό με τους φονταμενταλιστές.

Μεταξύ αυτών στην Ινδονησία, μέχρι στιγμής, αναγνωρίζουμε μόνο την Kontinum, μια αναρχο-κομμουνιστική ομάδα, που -αν και μας χωρίζουν ωκεανοί ιδεών και αξιών- έχουν μία ξεκάθαρη στάση. Αυτή η ομάδα, με ισχυρή ανάλυση, γραμμένη από γενναίους συντρόφους -και όχι από δειλούς, που μπορούν μόνο να μεταφράζουν κείμενα από ξένες γλώσσες στα ινδονησιακά, αλλά τρέμουν τα χέρια τους όταν κρατάνε πέτρες- παρουσιάζουν μια ξεκάθαρη άποψη με αξιοπρέπεια, ως αναρχικοί. Ως ομάδα αναρχικών, η Kontinum ξεπερνά τα εμπόδια. Κάτι που πολλοί αναρχικοί στην Ινδονησία φαίνεται ότι δεν μπορούν να το κάνουν. Κολλημένοι ανάμεσα σε τείχη εμποδίων, που οδηγούν τους κοινωνιστές αναρχικούς να παίζουν με το facebook, το twitter ή με την online μετάφραση αρχαϊκού υλικού για τον αναρχισμό πριν από εκατοντάδες χρόνια, όταν ο αναρχισμός ήταν «επιτυχημένος».

Οι κοινωνιστές αναρχικοί στην Ινδονησία ή στο εξωτερικό, κατά τη γνώμη μας, τηρούν μια αξιολύπητη στάση. Γι' αυτό, αν κάποιος από αυτούς προσπαθήσει να σταθεί μπροστά μας και στις βίαιες ενέργειές μας, δεν θα το σκεφτούμε δεύτερη φορά, πριν στείλουμε και σε αυτόν την οργή μας. Οτιδήποτε και οποιοσδήποτε θέλει να διατηρήσει την κοινωνική ευταξία είναι εχθρός μας! Κανένας σεβασμός για αυτούς.

ΜΕΡΟΣ 2ο

Όταν ξεφτιλίζεις ένα μέσο αγώνα με τέτοιο τρόπο είναι απλά λάθος. Ή αγωνίζεσαι συνεπής στις επιλογές σου ή δεν αγωνίζεσαι καθόλου.Όταν είσαι αναρχικός δεν γλύφεις πολιτικά κόμματα. Όταν είσαι αναρχικός δεν μιλάς για την εθνική κυριαρχία ή για τον ελληνικό λαό, ούτε αποζητάς τη δημιουργία ενός άλλου πόλου εξουσίας. Αναρχικός είσαι όταν περήφανα αγωνίζεσαι ενάντια σε κάθε εξουσία ακόμα και στις αλλοτριωμένες πτυχές της που έχουμε όλοι μέσα μας.

–Γεράσιμος Τσάκαλος (Τώρα που τελείωσε το τσίρκο)

ΑΝΤΙ-ΗΘΙΚΑ, ΑΝΤΙ-ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ και ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ

Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τη μέρα που τα γουρούνια συνέλαβαν τα αδέρφια μας Billy και Eat**. Εκείνη η μέρα ήταν ένα σημείο έναρξης, από το οποίο όλα έγιναν πιο ξεκάθαρα για εμάς. Αν και τελικά πέτυχαν την ελευθερία τους έξω από τους τοίχους, για κάποιους από εμάς τίποτα δεν τελείωσε.

Ναι. Δείχνουμε προς όλους τους κοινωνιστές αναρχικούς, που εκείνη τη στιγμή -όταν η ομάδα μας δέχθηκε επίθεση από τον εχθρό, όταν το κράτος αιχμαλώτισε δύο από τα αδέρφια μας και υποχρέωσε έναν από τους συντρόφους μας να κινείται μυστικά μέχρι σήμερα- εσείς σταθήκατε εναντίον μας. Σταθήκατε εναντίον μας και κατηγορήσατε την επιλογή μας ως μία μίμηση των Ευρωπαίων μηδενιστών, από το μυαλό σας, εκεί που δεν μπορείτε να πιστέψετε στη γέννηση μιας νέας γενιάς αναρχικών με μηδενιστική τάση και αντικοινωνικό πόλο. Και προς όλους εσάς που, από εκείνη τη στιγμή μέχρι και τώρα, συνεχώς αμφισβητείτε τις ενέργειές μας και βάζετε τα όρια της διαφωνίας μεταξύ μας. Διαφωνία, χωρίς καμία πιθανότητα συμφωνίας, κάτι που οδηγεί σε συνολικές επικρίσεις εναντίον μας, σε κάποιες από τις ανακοινώσεις σας. Εσείς, οι κοινωνιστές αναρχικοί, είστε δειλοί!

Αρχικά, θέλουμε να τονίσουμε και να καταστήσουμε ξεκάθαρη τη στάση μας απέναντι στο ερώτημα, σχετικά με όλα τα δικαστικά και νομικά εργαλεία. Κάτι που, σύμφωνα με την ανάλυσή μας, συνέβαλε στο να δημιουργηθεί ένας ωκεανός διαφωνίας για το πώς ενεργεί ένας αναρχικός ενώπιόν τους.

Σε κάποιες περιπτώσεις, είδαμε συχνά στους αποκαλούμενους «κοινωνικούς και αυτόνομους αγώνες» κάποιος, που δεν έχει αξιοπρέπεια, να ενεργεί ενάντια στον νόμο και σε όλα τα δικαστικά πλαίσια, όταν αυτό δεν θίγει τα συμφέροντά του, αλλά όταν γίνεται το «θύμα» επιστρέφει στο «σπίτι μου, σπιτάκι μου», στις κατασταλτικές μεθόδους του εχθρού. Θα τις χρησιμοποιήσει για να πετύχει τους σκοπούς του. Ακόμα και αν είναι ξεκάθαρα αντίθετο με τη θέση σας ως αναρχικών, οι αναρχικοί είναι ο άμεσος και απόλυτος εχθρός όλων των μορφών εξουσίας.

Ο κοινωνικός αγώνας τώρα, γύρω μας, είναι απλά ένα τσίρκο. Παραστάσεις ακτιβισμού και «μεσσιανισμού» από εκείνους, που αυτό-αποκαλούνται αναρχικοί, που περιορίζουν τον εαυτό τους από τη συμμετοχή στον άμεσο πόλεμο και κρύβονται πίσω από το επιχείρημα της «κατάλληλης στιγμής» για να δράσουν. Ηλιθιότητα και δειλία, που τις απέκτησαν μέσα από το φόβο τους. Ναι, είναι εντελώς φοβισμένοι, προκειμένου να φέρουν τον εαυτό τους στο πεδίο της μάχης και να αντιμετωπίσουν τον εχθρό. Τον πραγματικό εχθρό και όχι τον φανταστικό εχθρό, σαν αυτούς στο facebook ή στο twitter.

Οι κοινωνιστές αναρχικοί, χωρίς αξιοπρέπεια, συχνά χρησιμοποιούν νομικούς δρόμους, ώστε να πετύχουν αυτό, που ονομάζουν «στόχους του αγώνα». Αλλά, το βασικό ερώτημα για εμάς είναι το πώς μπορεί ο αναρχικός αγώνας να χωρέσει μέσα στο νομικό σύστημα, που δημιουργήθηκε από το Κράτος, τον εχθρό του αγώνα μας; Πώς μπορείτε εσείς -που διακηρύσσετε τους εαυτούς σας ως αναρχικούς- να πιστεύετε σε δικηγόρους και στην καλοσύνη τους μέσα στο τσίρκο της «κοινωνικής δράσης», εξαρτώμενοι από τη δικαστική διαδικασία και όλες της τις λεπτομέρειες; Πώς μπορείς να αποκαλείς το «ψεύτικο πλαστικό» ως «αγώνα αυτονομίας», όταν τοποθετείς τον εαυτό σου και μέρος των δραστηριοτήτων σου μέσα στο σύστημα του νόμου. που προέρχεται από τον εχθρό; Πού είναι η αναρχική στάση μέσα σου, όταν υποκλίνεσαι μπροστά στο σφυρί των δικαστών ή μπροστά σε «ριζοσπαστικούς» μη κυβερνητικούς οργανισμούς ή στα μίντια; Πιστεύουμε ότι έχεις μόνο δύο επιλογές: είτε έχεις χάσει εντελώς τα λογικά σου, είτε δεν ήσουν ποτέ αναρχικός, ούτε για ένα χιλιοστό.

Πολλοί από εσάς παρουσιαστήκατε μπροστά στα μίντια για να «εξηγήσετε» ή να «απαντήσετε» ερωτήσεις της κοινωνίας σχετικά με τον αγώνα σας. Φέρατε τον εαυτό σας σε διάλογο με τον εχθρό και την ίδια στιγμή, ακόμα θεωρείτε τους εαυτούς σας αναρχικούς. Μιλήσατε «ευγενικά και ωραία» μπροστά στα μούτρα του εχθρού και είπατε ότι αυτό έγινε για τον αγώνα. Μοιράζεστε στιγμές με τους αριστεριστές και λέτε ότι δεν είστε μέρος τους, αλλά κάθεστε δίπλα τους. Κρατάτε το χέρι των ΜΚΟ, αλλά λέτε ότι έχετε ακόμα αυτονομία. Υπακούτε στον «ειρηνοποιό» και δηλώνετε ότι είστε αντι-ιεραρχικοί; Ζείτε με δύο πρόσωπα, δύο ψεύτικα πρόσωπα: το πρόσωπο των δειλών και το πρόσωπο του ψεύτη.

ΜΕΡΟΣ 3ο

Ξέρουμε πως ποτέ δεν νυχτώνει εκεί στις φυλακές σας. Εκεί μέσα οι αναμνήσεις γδέρνουν και λησμονεί κανείς πως είναι ο ουρανός δίχως τα κάγκελα και τα συρματοπλέγματα. Αν ο θάνατος είχε το δικό του χρώμα, με αυτό θα έπρεπε να είναι βαμμένες οι φυλακές σας. Γιατί εκεί είναι το βασίλειο του αργού θανάτου που τον νιώθεις κάθε μέρα.

–Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς σε συνεργασία με Συμμορίες Συνείδησης, Πυρήνας Sole-Baleno

FAI/IRF, ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ και ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΑΛΕΣΜΑ

Λάβαμε τα νέα για ενέργειες από διαφορετικούς πυρήνες της FAI/IRF ανά την υφήλιο. Από τους συντρόφους του Πυρήνα της FAI στο Ηνωμένο Βασίλειο, επίσης, θέλουμε να καλωσορίσουμε τους συντρόφους μας από τον Πυρήνα Felicity Ann Ryder της FAI, στην Αυστραλία, το γράμμα από τον αναρχικό αιχμάλωτο Ανδρέα Τσαβδαρίδη, τη συντονισμένη επίθεση πυρήνων της ΣΠΦ και του ELF Ρωσίαςκαι την πράξη No. 6 του Σχεδίου Φοίνικας, από τους συντρόφους της ΣΠΦ στην Ελλάδα, που έστειλαν το πακέτο-βόμβα στον καριόλη Δημήτρη Μόκκα, [γενικός εισαγγελέας*** για τη Συνομωσία Πυρήνων της Φωτιάς-FAI, Αθήνα, Ελλάδα].

Αλλά, πρώτα θέλουμε να μοιραστούμε κάποια πράγματα περισσότερα για τους προβληματισμούς μας σχετικά με το πρόσφατο κείμενο από τον Πυρήνα Felicity Ryder της FAI, στην Αυστραλία. Το κείμενο τιτλοφορείται ως απάντηση στους «πράκτορες της αμφιβολίας» μετά την επίθεση. Κάτι για το οποίο, κατά τη γνώμη μας, πρέπει να προσθέσουμε μερικά σχόλια από εμάς, ως σύντροφοι ή ως άτομα, που πιστεύουμε ότι ο εχθρός είναι η κοινωνία στην ολότητά της, με όλα της τα περιεχόμενα.

Θέλουμε να ξεκινήσουμε με μία ερώτηση. Γιατί έχετε τόσο σεβασμό για τον εχθρό σας, ώστε να του απευθυνθείτε σχετικά με τη βίαιη επίθεσή σας; Τα μίντια, τα γουρούνια, οι νομοταγείς πολίτες, δικαστές, κοινωνικοί ακτιβιστές, αριστεριστές πολιτικοί ή οποιοδήποτε άλλο κομμάτι της κοινωνίας για εμάς είναι εχθρός. Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. Οι υποδομές, η περιουσία ή οι ίδιοι οι άνθρωποι, που στέκονται στο πλευρό της κοινωνίας, είναι ο εχθρός. Γι’ αυτό και δεν έχουμε κανένα σεβασμό ή «ανθρωπισμό» για αυτήν. Τα σχολεία, για παράδειγμα, είναι ένας από τους στόχους μας. Στο παρελθόν, κάψαμε ένα σχολείο, επειδή πιστεύουμε ότι τα σχολεία, όπως είναι, αποτελούν επίσης κομμάτι των κατασταλτικών εργαλείων της κοινωνίας. Τα σχολεία στα μάτια μας είναι το ίδιο με τα εργοστάσια, τα ΑΤΜ, τις τράπεζες, τους αστυνομικούς, τους εμπόρους αυτοκινήτων ή τα σούπερ μάρκετ. Τίποτα από αυτά δεν είναι πιο σημαντικό από το άλλο. Το κάψιμο αστυνομικών γραφείων είναι ίδιο με τις επιθέσεις σε ΑΤΜ και τράπεζες. Και κάθε ήχος των εξεγερμένων με φωτιά και σφαίρες δεν θα έχει καμία θέση μέσα στην κοινωνική ευταξία. Κάθε βίαιη πράξη εναντίον των αρχών καταστρέφει, πριν ο καπνός αρχίσει να ανεβαίνει. Γι’ αυτό και ο εχθρός θα κάνει τα πάντα για να το καλύψει, προκειμένου να διατηρήσει την κοινωνική ειρήνη.

Όταν δεν δημοσιεύονται στα μίντια ενέργειες της FAI/IRF ή όταν διαψεύδονται, μην χάνετε την ενέργειά σας με το να τις εξηγείτε στον εχθρό ή σε κάποιους δειλούς (κοινωνιστές αναρχικούς για παράδειγμα), που θέλουν να έχουν «καλύτερες και πιο πειστικές αποδείξεις». Μην χάνετε τον χρόνο σας απαντώντας ερωτήσεις από δειλούς

με αναρχικά σύμβολα, που σκύβουν το κεφάλι και κάθονται φρόνιμα στο σπίτι τους. Αυτό ακούγεται στον εχθρό σας σαν «ικεσία για το δικαίωμα σε ισορροπημένη ενημέρωση, όπως μεταξύ της αντιπολίτευσης και της κυβέρνησης». Ως αναρχικοί της πράξης, με ενέργειες βίας, δεν χρειάζεται να το κάνετε αυτό.

Τα κείμενα των αναλήψεων ευθύνης δεν απευθύνονται σε αυτούς. Τα κείμενα αυτά, για εμάς, είναι η φωνή των πράξεων. Οι ήχοι με τη μορφή των λέξεων από τους εξαγριωμένους, που θέλουν να μοιραστούν με άλλους την ανάλυση ή τα μηνύματα ή τους χαιρετισμούς τους.

Είτε μεγάλα είτε μικρά σε έκταση, τα κείμενα καθαυτά δεν είναι το σημαντικό. Αλλά, το τι βρίσκεται μέσα σε αυτά τα μηνύματα. Τι είναι αυτό, που κάποιος θέλει να μοιραστεί με άλλους συντρόφους στο εξωτερικό. Το γιατί διαλέγετε τους στόχους σας, ποια είναι η ανάλυσή σας και ποιοι είναι οι σύντροφοι, με τους οποίους θέλετε να μοιραστείτε τη ζεστασιά της φωτιάς των πράξεών σας. Όλα αυτά είναι αυτό που λέμε «περιεχόμενο» σε αυτά τα κείμενα.

Τα κείμενα της FAI/IRF, για εμάς, δεν είναι άρθρα γραμμένα από ακαδημαϊκούς, γεμάτα παραπομπές ή βιβλιογραφικές συστάσεις και θεωρίες του τίποτα. Είναι ποιήματα γεμάτα ρομαντικές λέξεις ελπίδας. Δεν είναι, επίσης, απλά προγράμματα ή στόχοι για άτυπη δικτύωση των βίαιων αναρχικών. Μπορούν να είναι, από την άλλη πλευρά, προτάσεις για τη συνέχιση του πολέμου και για αυτοκριτική μεταξύ των συντρόφων μέσα στο δίκτυο. Μιας και σπάνια βρίσκουμε την ευκαιρία για συναντήσεις πρόσωπο με πρόσωπο, οι αναλήψεις ευθύνης ή τα γράμματα φυλακισμένων αναρχικών παίζουν τον ρόλο του να δίνουν σε κάθε άτομο του εγχειρήματος της FAI/IRF μία φωνή για τη συνοχή της επικοινωνίας. Το να σχεδιάζεις, να αναλύεις, να αποφασίζεις και να επιτίθεσαι, να αξιολογείς, να μοιράζεσαι εμπειρίες και γνώσεις, να σχεδιάζεις ξανά για τις επόμενες ενέργειες.

Σε αυτό το σημείο, το άτυπο δίκτυο των μεταφράσεων αντι-πληροφόρησης γεμίζει το κενό. Για εμάς, το διεθνές εγχείρημα των μεταφράσεων αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα μας. Ο σεβασμός μας και η αγάπη μας απευθύνεται, επίσης, σε εκείνους τους συντρόφους, που δίνουν την ενέργειά τους και τη σκέψη τους, για να επεκτείνουν τα καλέσματα από το ένα μέρος της υφηλίου στο άλλο. Να διαχέουν τον θόρυβο από τον ένα πυρήνα της FAI/IRF στον άλλο. Δεν μπορεί να υποστηρίξει κανείς ότι οι μεταφράσεις της αντι-πληροφόρησης είναι μία μέθοδος αγώνα με μικρότερους κινδύνους, σε σχέση με κάποιον που κουβαλάει εργαλεία εμπρησμού. Στην Ιταλία είδαμε ξεκάθαρα πως ο εχθρός απήγαγε τους αδερφούς και τις αδερφές μας των Culmine και Parole Armata. Είδαμε ότι τα μεταφραστικά εγχειρήματα θεωρούνται από αυτούς επίσης ως «επικίνδυνος» εχθρός και πως θέλουν να τα καταστείλουν.

Αυτός είναι ο λόγος που, κατά τη γνώμη μας, δεν χρειάζεται να εξηγήσετε τίποτα στους εχθρούς. Η FAI/IRF δεν έχει καμία σχέση μαζί τους, παρά μόνο την επιθυμία μας να εκδικηθούμε. Ξεκίνησε αρχικά από τους Συντρόφους της Συνομωσίας των Πυρήνων της Φωτιάς σε συνεργασία με τις Συμμορίες Συνείδησης, στις 7 Ιουνίου, με τη βομβιστική επίθεση στο αυτοκίνητο της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού, Μαρίας Στέφη. Συνεχίστηκε με τη δεύτερη ενεργεία, στις 20 Ιουνίου, από την Άτυπη Αναρχική Ομοσπονδία (FAI) – Διεθνής Συνωμοσία για την Εκδίκηση (Ελλάδα), που ανατίναξε το αυτοκίνητο του Αργύρη Γκέλμπουρα, γουρούνι των φυλακών.

Ανταποκριθήκαμε στέλνοντας φωτιά στο ξενοδοχείο Sheraton, στις 26 Ιουνίου. Το σχέδιο συνεχίστηκε, όταν ο Πυρήνας Κομάντο Mauricio Moralles έστειλε ένα δέμα-βόμβα στον Δημήτρη Χωριανόπουλο, πρώην διοικητή της αντιτρομοκρατικής, στην Ελλάδα.

Μετά από αυτήν την επίθεση, τα γουρούνια επιτέθηκαν στο Στέκι Ναδίρ, στη Θεσσαλονίκη και απήγαγαν τον Σπύρο Μανδύλα και τον Ανδρέα Τσαβδαρίδη. Μια ενέργεια του εχθρού, που μας οδήγησε να στείλουμε φωτιά στη σχολή της αστυνομίας, στο Balikpapan, ως απάντηση και ως άμεση εκδίκηση, στο όνομα της απελευθέρωσης των Μανδύλα και Τσαβδαρίδη. Και δεν σταματάει. Οι έλληνες σύντροφοι της Συνομωσίας Πυρήνων της Φωτιάς – Πυρήνας Ryo έστειλαν ακόμα ένα δέμα-βόμβα στον Δημήτρη Μόκκα, την 1^{η} Σεπτεμβρίου.

Ξεκίνησε στην Ελλάδα και αντήχησε στην Ινδονησία. Γιατί ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμα; Διότι, για εμάς, ο Φοίνικας είναι κοινά εγχειρήματα και διεθνή καλέσματα για συντονισμό δράσεων από πυρήνες της FAI/IRF. Δεν περιορίζεται μόνο στην Ελλάδα ή την Ινδονησία.

Δεν μπορεί να πει κανείς ότι εγχειρήματα του Σχεδίου Φοίνικας είναι μόνο οι επιθέσεις των μηδενιστών και όχι εκείνες από ομάδες ριζοσπαστικών περιβαλλοντιστών και αντι-πολιτισμικών ή ατόμων των ELF/ALF. Αντιθέτως, ο Φοίνικας είναι ένα ανοιχτό κάλεσμα προς πυρήνες της FAI/IRF για επίθεση, για προτάσεις ανάλυσης, συζήτησης ή διαλόγου και ανταλλαγής γνώσης, οργής και σεβασμού μεταξύ συντρόφων, που βρίσκονται μέσα από τα κάγκελα και συντρόφων έξω από αυτά. Για εμάς, ο Φοίνικας είναι το επόμενο βήμα στον διεθνή συντονισμό των δράσεων από πυρήνες της FAI/IRF, ώστε να ξεκινήσουν τη θύελλα της εκδίκησης ενάντια σε όλες τις μορφές εξουσίας. Και θεωρούμε ότι είναι σημαντικό για την ίδια τη FAI/IRF να ενδυναμώσει τη δικτύωση μεταξύ ανώνυμων ατόμων, τα οποία ο γεωγραφικός χώρος εμποδίζει από το να συναντηθούν. Αυτά τα εγχειρήματα είναι μέθοδοι, ώστε άτομα και ομάδες να μοιραστούν προβληματισμούς και έτσι, να ακονίσουν ο ένας τον άλλον.

Αν διαβάσει κάποιος τις αναλήψεις ευθύνης αυτών των ενεργειών, μπορεί ξεκάθαρα να δει γιατί τα εγχειρήματα του Σχεδίου Φοίνικας δεν προσφέρουν παρά εκδίκηση, θυμό και απόλυτη αλληλεγγύη στους συντρόφους μας, που βρίσκονται μέσα από τα κάγκελα, σε όλον τον κόσμο. Μέσα από πράξεις, στέλνουμε τους επαναστατικούς μας χαιρετισμούς στους αιχμαλώτους του πολέμου ενάντια στο υπάρχον. Δεν θέλουμε τίποτα και δεν σκοπεύουμε να μεταρρυθμίσουμε την κοινωνία ή να αντιπαρατεθούμε με τους ειρηνιστές ή τους κοινωνικούς ακτιβιστές, που για εμάς επίσης είναι εχθροί. Θέλουμε μόνο ολοκληρωτικό πόλεμο για την καταστροφή της κοινωνίας. Θέλουμε να γκρεμίσουμε κάθε μορφή και κάθε εργαλείο του εχθρού και να του βάλουμε φωτιά – παρόλο που κι εμείς καίμε μέσα του.

Η Διεθνής Συνομωσία Εκδίκησης είναι μια ομάδα άμεσης δράσης και θεωρούμε τους εαυτούς μας αναπόσπαστο κομμάτι του νέου κύματος των μηδενιστών-αντικοινωνικών, που χρησιμοποιούν τη βία ως μέθοδο αγώνα. Ως μηδενιστές, μοιραζόμαστε το ίδιο συναίσθημα με τους συντρόφους, όταν συλλαμβάνονται από γουρούνια και αντιμετωπίζουν κατηγορίες εξαιτίας των επιλογών τους. Και συνειδητοποιούμε ότι σε όλον τον κόσμο πολλοί σύντροφοι είναι ακόμα φυλακισμένοι από τον εχθρό. Marco Camenish, Gabriel Pombo da Silva, ΣΠΦ-

Πυρήνας Φυλακισμένων Μελών, Hans Niemeyer, Ivan Silva και Carla Verdugo, οι τέσσερις αναρχικοί της υπόθεσης της Κοζάνης, Alfredo Cospito και Nicola Gai, Walter Bond, John Bowden, Fredy Fuentevilla – Marcelo Villarroel – Juan Aliste Vega, Jock Palfreeman, οι φυγάδες Νίκος Μαζιώτης και Πόλα Ρούπα και η Felicity Ann Ryder. Σε αυτούς αφιερώνουμε αυτήν την επιστολή, με αγάπη και αλληλεγγύη.

Η φωτιά του Φοίνικα δεν σβήνει και καλούμε όλους εσάς, σύντροφοι, να ενωθείτε μαζί μας και να μοιραστούμε τις επιθυμίες μας. Ανάψτε τις φωτιές σας, ξαναγεμίστε τα όπλα σας και αφήστε τη νύχτα να χρωματιστεί με τις στάχτες των εχθρών.

Για το απόλυτο χάος

Μέχρι το τέλος της κοινωνίας

Μέχρι την αναρχία

Όλες οι μονάδες και οι πυρήνες της Διεθνούς Συνομωσίας Εκδίκησης, FAI/IRF Ινδονησίας

Σημειώσεις:

(*) Στην αγγλική εκδοχή, ο Novatore έγραψε για τον «Χριστιανισμό», αλλά για εμάς, όλες οι θρησκείες είναι το ίδιο και δεν υπάρχει καμία ανάγκη να υπερασπιστούμε κάποια. Για εμάς, στην ομάδα, οι θρησκείες είναι σκατά.

Σ.τ.Μ. (**) Για την υπόθεση των Eat και Billy, μπορείτε να διαβάσετε και στη μπροσούρα «MENYERANG! – Στιγμιότυπα του αναρχικού πολέμου από την Ινδονησία»

(***) Οι συντάκτες της επιστολής αναφέρουν τον Δημήτρη Μόκκα ως «chief prosecutor». Ο Μόκκας είναι ανακριτής.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗ ΑΝΔΡΕΑ

"Θέλω να πάω στο σκοπό μου, τραβάω το δρόμο μου. Θα προσπεράσω πηδώντας τους διστακτικούς και τους βραδυπορούντες. Ας είναι ο δρόμος μου η καταστροφή τους".

Φ. Νίτσε

Το παρόν κείμενο δεν απευθύνεται στον επίσημο χώρο και τις διαβρωμένες δομές του. Αποστρέφομαι τα στερεότυπα του, τις σαπρογόνες ανάσες της ιδεολοψίας του και θεωρώ τον "αναρχικό" χώρο των γραφειοκρατών θύλακα της εξουσίας, καθώς αναπαράγει τις αξίες της. Δεν έχω καμία πρόθεση να δημιουργήσω δημόσιες σχέσεις και δεν επιθυμώ κανενός είδους αλληλεγγύης ή ανεπίσημης βοήθειας από τους αξιωματούχους και τους υποτακτικούς τους, του αντιεξουσιαστικού lifestyle.
Απευθύνομαι στις μειοψηφίες. Στις ατομικότητες που περιφρονούν και χλευάζουν τόσο την κυριαρχία όσο και τους υπηκόους της και δε διστάζουν να περάσουν στην επίθεση ενάντια στην ουσία του σύγχρονου πολιτισμού. Σ' όλους εκείνους τους αναρχικούς της πράξης που μέσα από τις γραμμές του άτυπου δικτύου της FAI ενορχηστρώνουν με μανία τα καταστροφικά τους σχέδια, προκαλώντας πονοκέφαλο στο στρατόπεδο του εχθρού.
Στις 11 Ιουλίου συλλαμβάνομαι από ομάδα της αντιτρομοκρατικής καθώς επέστρεφα στο σπίτι μου. Επιβιβάστηκα σ 'ένα συμβατικό όχημα της υπηρεσίας τους και λίγες ώρες αργότερα από τη Θεσσαλονίκη βρισκόμουν στον 12ο όροφο της ΓΑΔΑ. Στις 17 Ιουλίου κρίθηκα προφυλακιστέος και από τότε βρίσκομαι έγκλειστος στις φυλακές Κορυδαλλού.
Αναλαμβάνω την ευθύνη για την αποστολή εμπρηστικού δέματος στον πρώην διοικητή της αντιτρομοκρατικής Δημήτρη Χωριανόπουλο, σαν πυρήνας MAURICIO MORALES – FAI/IRF. Είμαι Αμετανόητος για την επιλογή μου. Ένα χτύπημα στο σύμπλεγμα της ασφάλειας ισοδυναμεί με ευθεία επίθεση στους κρατικούς θεσμούς που δρουν ανεξάρτητα απ'την εγχάραξη της πολιτικής της εκάστοτε κυβέρνησης και έχουν σαν αποστολή την διαιώνιση της κυριαρχίας πάνω στη ζωή μου.
Πιστεύω πως η εξουσία είναι έμπνευση και άμεση απόρροια των αξιών της κοινωνίας. Η εξουσία είναι ιδέα. Φαντάζει σαν κάτι απρόσιτο, σαν ένας Θεός που κατακλύζει τις σκέψεις, τα όνειρα και τα συναισθήματα των πιστών του. Μια σύγχρονη κοινωνική θρησκεία στην οποία η μάζα σπεύδει να μυηθεί. Οι κυρίαρχοι δεν επιβάλλονται πραξικοπηματικά, αλλά με την έγκριση των υπηκόων τους και όλα τα προβλήματα κοινωνικής παθογένειας είναι η σκοτεινή πλευρά ενός κόσμου που θέλει να ζει χωρίς ευθύνες.
Δεν πιστεύω σε καμία λαϊκή επανάσταση. Καθετί που βασίζεται στη μάζα, στο κοπάδι, κουβαλάει μέσα του το σπόρο της σκλαβιάς. Αυτός ο όχλος με τις ετεροκαθοριζόμενες αξίες είναι ανίκανος να ορίσει τη ζωή του. Αυτή η συνισταμένη δυνάμεων, ακόμη κι αν ονομαστεί επαναστατική, μετά από το ξέσπασμα της και ανεξάρτητα απ' το αποτέλεσμα, θα διαλυθεί. Οι συμμετέχοντες της αναζητούν ένα ευνοϊκότερο οικονομικό σύστημα , προσαρμοσμένο στα συμφέροντα τους. Δεν έχουν τη διάθεση να ανατρέψουν τις αξίες του πολιτισμού, απλά ζητιανεύουν μια μεταρρύθμιση-αναδιάρθρωση του καπιταλισμού με μη θεσμικά μέσα.
Δεν πιστεύω σε κανένα μελλοντικό κοινωνικό παράδεισο, σαν αναπόδραστη εξέλιξη μιας μεταφυσικής δικαιοκρατίας που χρίζει το λαό σε μεσσία για την εκπλήρωση των κοινωνιστικών προφητειών. Οι θεωρίες αυτές σφίζουν από μνησικακία και

υποβιβάζουν την έννοια του Ανθρώπου στην ποταπότητα των δημιουργών και των φορέων τους.
Σε αντίθεση με τους ζηλωτές των μαζικών κινητοποιήσεων που επιδιώκουν την απελευθέρωση του κοινωνικού τους ρόλου, εγώ επιδιώκω την απελευθέρωση του ατόμου μου από κάθε κοινωνικό ρόλο. Προτάσσω τη διαρκή αναρχική εξέγερση ενάντια σε κάθε σύστημα, σε κάθε κοινωνία και σε κάθε μαζική ηθική. Ο δικός μου πόλεμος έχει τις βάσεις του στη θέληση μου για δύναμη και επιτίθεμαι σε ό, τι προσβάλλει την Αισθητική μου. Για μένα ο πόλεμος είναι μια διονυσιακή παράκρουση και δεν μπορεί να εξηγηθεί από τον ορθολογισμό των παπαγάλων του κοινωνισμού.
Κατά την άποψή μου, η αλληλεγγύη σ' έναν αιχμάλωτο πολέμου θα πρέπει να προωθεί και να αναπαράγει το σκοπό για τον οποίο φυλακίστηκε. Έτσι, στη δική μου περίπτωση, η μόνη αλληλεγγύη που αναγνωρίζω είναι ο αγώνας για τη διάχυση της άμεσης αναρχικής δράσης. Κλείνοντας το κείμενο θα ήθελα να εκφράσω την αλληλεγγύη μου σε φυλακισμένους αναρχικούς σε όλο τον κόσμο. Στους συντρόφους της Σ.Π.Φ.: Παναγιώτη, Γιώργο, Μάκη, Όλγα, Χάρη, Χρήστο, Θεόφιλο, Μιχάλη, Δαμιανό, Γιώργο. Στους Ιταλούς συντρόφους Nicolai Gai και Alfredo Cospito, κατηγορούμενους για τον πυρήνα Όλγα. Στον Gabriel Pompo da Silva που βρίσκεται έγκλειστος στις ισπανικές φυλακές. Στον Marco Camenish, φυλακισμένο σύντροφο στην Ελβετία, καθώς και στον αμετανόητο Thomas Mayer Folk. Στον Jack Palfreeman στη Βουλγαρία. Στον μαχητή Hans Niemeyer και στους χιλιανούς ληστές Freddy Fuente Villa, Marcelo Villaroel και Juan Alista Vega. Στον σύντροφο Henry Zegarrundo από τη Βολιβία και στον μεξικανό αναρχικό Braulio Duran. Felisity Ryder και Diego Rios κρατήστε γερά.

Δύναμη σε όλους τους πυρήνες της FAI σε Μεξικό, Εκουαδόρ, Βολιβία, Αργεντινή, Χιλή, Ινδονησία, Ιταλία, Ελλάδα, Ισπανία, Αγγλία, Ολλανδία, Ρωσία, Λευκορωσία, Ουκρανία, Φινλανδία, Βραζιλία και Αυστραλία.

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ MAURICIO MORALES.

Υ.Γ.1: Το "ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ" που ξεκίνησε στις 7 Ιουνίου από τους συντρόφους της Σ.Π.Φ. και των Συμμοριών Συνείδησης της FAI/IRF, πυρήνας Sole Baleno**,** με την έκρηξη στο αυτοκίνητο της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού, για την αναγέννηση και τη δυναμική επανεμφάνιση του νέου αντάρτικου πόλης, βρήκε συνεργούς τα αδέρφια μας από την Ινδονησία. Η ΜΟΝΑΔΑ ΘΥΜΟΥ-FAI/IRF και η Διεθνής Συνωμοσία Εκδίκησης – FAI/IRF ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα και επιτέθηκαν σε δομές του Ινδονησιακού κατεστημένου, καταστρέφοντάς τες. Τα αδέρφια μας απέδειξαν πως ο αναρχικός λόγος και οι πράξεις που τον συνοδεύουν μπορούν να υπερκαλύψουν τις χιλιομετρικές αποστάσεις που μας χωρίζουν. Γνωρίζουμε πως όσο υπάρχουν σύντροφοι που μετατρέπουν τις επιθυμίες τους σε πράξεις κανένας φυλακισμένος αναρχικός δεν θα είναι μόνος. Αδέρφια ICR- FAI/IRF η επίθεσή σας μας έδωσε κουράγιο. Σας έχουμε μες στην καρδιά μας. Μέχρι την αντάμωση. Μέχρι το τέλος!

Υ.Γ.2: Ο σύντροφος και φίλος Σπύρος Μάνδυλας δεν έχει ανάμιξη στην υπόθεση.

Τσαβδαρίδης Ανδρέας
Α' πτέρυγα
Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού
04 /09/2013

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΝΔΥΛΑ

«Οι άλλοι ακολουθούσαν χωρίς να σκέφτονται, στους δρόμους που είχαν μάθει μια για πάντα, προς το σχολείο, τη δουλειά, το σπίτι τους, προς ένα μέλλον που είχε προβλεφθεί. Γι' αυτούς, το καθήκον είχε γίνει συνήθεια και η συνήθεια καθήκον. Δεν έβλεπαν την ανεπάρκεια της πόλης τους. Θεωρούσαν φυσική την ανεπάρκεια της ζωής τους. Θέλαμε να ξεφύγουμε απ' αυτό το πάγωμα αναζητώντας καινούργια πάθη…»

Γκυ Ντεμπόρ

Ένα σύντομο χρονικό της σύλληψής μου

Το βράδυ της Πέμπτης 11 Ιουλίου 2013, μπάτσοι της αντιτρομοκρατικής εισβάλλουν για άλλη μια φορά στο Αναρχικό Στέκι Ναδίρ στη Θεσσαλονίκη, όπου αφού συλλαμβάνομαι, οδηγούμαι κατευθείαν στην αντιτρομοκρατική στην Αθήνα. Εκεί μαθαίνω ότι 3 ώρες πριν από τη σύλληψή μου είχε συλληφθεί και ο σύντροφος και φίλος Ανδρέας Τσαβδαρίδης κάτω από το σπίτι του στην Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης. Μου ζητάνε αποτυπώματα, DNA, και φωτογραφίες, όπου αφού αρνούμαι τη λήψη τους μου τα παίρνουν με τη βία. Αργότερα μου γνωστοποιούνται οι κατηγορίες που αφορούν όλα τα χτυπήματα του Σχεδίου Φοίνικα (πράξεις 1,2,3,4) που είχαν γίνει ως τότε. Αρνούμαι να υπογράψω οτιδήποτε και να κουβεντιάσω οτιδήποτε. Όπως μαθαίνω 6 μέρες μετά που επικοινωνώ με τον Ανδρέα τα ίδια συνέβησαν και με αυτόν.

Επίσης, μου ανακοίνωσαν ότι για το Σχέδιο Φοίνικας διώκονται και τα 10 μέλη της Σ.Π.Φ., ως ηθικοί αυτουργοί.

Η επιχείρηση "Ένοπλη Χαρά"

Από την ώρα που μεταφέρομαι στην Αθήνα μέχρι και νωρίς το πρωί της επομένης οι μπάτσοι είναι στο Ναδίρ και ψάχνουν…Ανάμεσα σε άλλα κατάσχουν και τον server της κατάληψης.

Το ενδιαφέρον τους εστιάζεται στη βιβλιοθήκη όπου αφού έχουν βρει το βιβλίο (βιβλιο-θήκη για όπλο) που απεικονίζεται στο εξώφυλλο του βιβλίου "Η Ένοπλη Χαρά"*. Τότε ξεκινάει και μια μεγάλη έρευνα στην βιβλιοθήκη, αλλά και σε όλο το στέκι όπου αρχίζουν να παίρνουν αποτυπώματα, να μαζεύουν γόπες για DNA, μπουκάλια μπύρας και άλλα μικροαντικείμενα απ' όλη την βιβλιοθήκη, για να βρουν και το υποτιθέμενο όπλο, που εικονίζεται στο βιβλίο…

* Το βιβλίο του Alfredo Bonanno " Η Ένοπλη Χαρά" (La Giota Armata) κυκλοφορεί από τις Εκδόσεις Αναρχικό Στέκι Ναδίρ από τον Ιούνιο του 2013 και τα χρήματα διατίθενται για να καλύψουν τις ανάγκες φυλακισμένων αναρχικών.

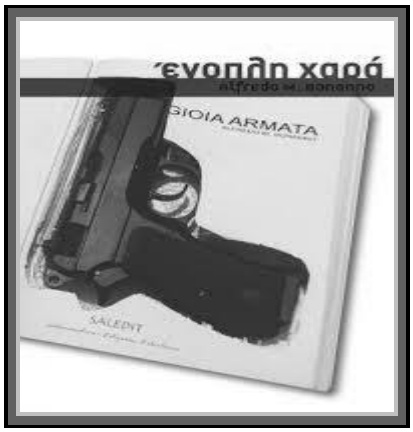

<u>Οι "διακριτικές παρακολουθήσεις"</u>

Στις 7 Ιουνίου 2013 ξεκίνησε το Σχέδιο Φοίνικας. Το Σχέδιο Φοίνικας είναι ένα κάλεσμα από τη Σ.Π.Φ. – Συμμορίες Συνείδησης FAI-IRF – Πυρήνας Sole Baleno που στοχεύει " στην αναγέννηση και την δυναμική επανεμφάνιση του αντάρτικου πόλης". Από τότε μέχρι και τις 12 Ιουλίου (ημέρα σύλληψης μου) έγιναν 4 χτυπήματα από διάφορους πυρήνες του δικτύου της FAI-IRF.

Το ίδιο χρονικό διάστημα ξεκινάει και η παρακολούθηση μου από τους μπάτσους της αντιτρομοκρατικής. Αυτή η περιβόητη «μυστική παρακολούθηση» της αντιτρομοκρατικής μόνο μυστική δεν ήταν. Αρκετό καιρό πριν τη σύλληψη μου είχαν «προειδοποιήσει» τους συντρόφους μου από το Ναδίρ ότι «ερχόμαστε…», «πες στον Σπύρο…», κ.τ.λ. Σε μια μάλιστα «διακριτική» παρακολούθηση στην Αγίου Δημητρίου οι μπάτσοι είχαν κινητοποιήσει πάνω από 5 οχήματα για να μου πουν ότι και καλά «ξέρουν…», αφήνοντας μου υπονοούμενα και δείχνοντας έτσι πόσο πολύ ήθελαν την αδρανοποίησή μου.

Το πόσο πολύ ήθελαν την αδρανοποίησή μου και το πόσο πολύ με είχαν στο στόχαστρό τους, φαίνεται και από ένα άλλο γεγονός. Στα μέσα Ιουνίου και ενώ έχω κατέβει στην Αθήνα για να επισκεφθώ τον φίλο και σύντροφο μέλος της Σ.Π.Φ. Χρήστο Τσάκαλο στις φυλακές Κορυδαλλού, την τελευταία στιγμή επεμβαίνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και μπλοκάρει με σαφή απαγόρευση το επισκεπτήριό μου. Από εκείνη τη στιγμή και μετά η παρουσία των μπάτσων είναι όλο και πιο έντονη ακόμη και έξω από το Αναρχικό Στέκι Ναδίρ.

Αυτά τα τονίζω για να καταδειχθεί και το γεγονός το πώς είναι δυνατόν ένα άτομο με δημόσια δράση (το ίδιο διάστημα είχα κάνει αρκετές αφισοκολλήσεις, είχα συμμετάσχει ως ομιλητής σε εκδήλωση,…), που παρακολουθείται και τόσο στενά (όπως παραδέχονται και οι ίδιοι οι μπάτσοι) να βάζει 4 βόμβες. Τόσο τα στοιχεία των μπάτσων στη δικογραφία όσο και η κοινή λογική λένε ότι αυτό δε γίνεται. Άλλωστε και η ημερομηνία που έχει σταλεί το δέμα στον Χωριανόπουλο (1 Ιουλίου 2013) εγώ βρισκόμουν στην Αθήνα σε επισκεπτήριο, στις φυλακές Κορυδαλλού.

Το γεγονός ότι η προφυλάκισή μου έγινε χωρίς κανένα στοιχείο δεν με εκπλήσσει και καλό θα ήταν να μην εκπλήσσει και κανέναν άλλον. Το κράτος αναγνωρίζει τον πόλεμο μεταξύ των δυο πλευρών πράττοντας ανάλογα και ως γνωστόν στον πόλεμο

του δεν έχει καμία ηθική. Αυτό που μένει είναι να το συνειδητοποιήσει αυτό και η άλλη πλευρά.

Η περίπτωσή μου, δεν θέλω με κανένα τρόπο να παρουσιαστεί δημόσια, όπως άλλες περιπτώσεις "αθώων αγωνιστών". Και εννοώ προφανώς περιπτώσεις όπου το "κίνημα" κάνει τα αδύνατα δυνατά ώστε να αποφυλακιστεί ο αθώος σύντροφος ενώ άτομα που έχουν αναλάβει την ευθύνη να αφήνονται στα δόντια του κράτους.

Τώρα όσον αφορά τις κατασταλτικές επιχειρήσεις της αντιτρομοκρατικής στο Αναρχικό Στέκι Ναδίρ, αυτές θεωρώ πως στοχεύουν ξεκάθαρα σ' ένα και μόνο πράγμα. Είναι στην ουσία η προσπάθεια του κράτους να γκρεμίσει τη γέφυρα ανάμεσα στο "δημόσιο" και το "παράνομο". Τα τελευταία χρόνια η κατάληψη που συμμετέχω ασχολήθηκε, μεταξύ άλλων με την υπόθεση της Σ.Π.Φ. και στήριξε ξεκάθαρα της τάση της Νέας Αναρχίας κάνοντας εκδηλώσεις, συζητήσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, συνεντεύξεις και συναυλίες οικονομικής ενίσχυσης και ανοιχτές εκδηλώσεις με παρεμβάσεις φυλασκισμένων συντρόφων, στην προοπτική της Διαρκούς Αναρχικής Εξέγερσης. Γι' αυτό άλλωστε έχει στοχοποιηθεί και αρκετές φορές από ΜΜΕ, κομματικούς μηχανισμούς και μπάτσους.

Οι καταλήψεις, η καταστολή και η "επίσημη αναρχία"

Το ζήτημα των καταλήψεων έρχεται σε πρώτο πλάνο μιας και τον τελευταίο καιρό ο κρατικός μηχανισμός έχει επιλέξει την εισβολή σε τέτοιες δομές.

Οι αναρχικές καταλήψεις είναι δομές-εγχειρήματα που αν χρησιμοποιηθούν επιθετικά τότε είναι ένα πολύτιμο εξεγερσιακό εργαλείο ενώ αν αποτελούν αυτοσκοπό καταλήγουν να είναι εργαστήρια αλλοτρίωσης και εναλλακτικής υποκουλτούρας, υποβιβάζοντας έτσι τον "χώρο" σ' ένα επίπεδο μετριότητας.

Οι καταλήψεις είναι ορμητήρια εξέγερσης και όχι ένα μέρος που καταφεύγουν σ' αυτό "φοιτητές" και "εργάτες". Είναι ντροπή και έκπτωση να δηλώνει κάποιος την εργατική ή την εκπαιδευτική του ιδιότητα σαν ιδεολογική ταυτότητα. Οι καταληψίες δεν χρειάζεται να προσπαθούν τόσο έντονα να καθησυχάσουν την κοινωνία ότι η αναρχία δεν είναι έτσι και δεν είναι αλλιώς προσφέροντας μάλιστα εγγυήσεις για το "μετά". Η αλήθεια είναι ότι η επανάσταση δε δίνει εγγυήσεις..

Κάτι άλλο που παρατηρεί κανείς στον χώρο είναι η κάστα των αναρχοτσιφλικάδων. Οι καταλήψεις και οι συνελεύσεις δεν μπορεί να χρησιμοποιούνται από κάποιους αναρχοπατέρες για τη δημιουργία ενός κύκλου ανθρώπων που θα εξαργυρωθεί με την πρώτη ευκαιρία με τη δημιουργία ενός "καφέ του χώρου" ή μιας συνεταιριστικής κολλεκτίβας με "αναρχικό" πελατολόγιο. Αυτή είναι προσφιλή μέθοδος από άλλους ανθρώπους με άλλες καταβολές. Οι Pr Αναρχοπατέρες καλό είναι ν'αφήσουν την αναρχία και να ασχοληθούν με δημόσιες σχέσεις. Η αναρχία μπορεί και χωρίς αυτούς.

Τα τελευταία χρόνια ο "χώρος" απέκτησε τις χειρότερες σχέσεις με την έννοια της επιθετικής αλληλεγγύης και προτίμησε αντ' αυτού να περιφέρει τη μιζέρια του σε αμφιθέατρα και συνελεύσεις μονολογώντας για την καταστολή του. Μάλιστα όσον αφορά το ζήτημα των καταλήψεων είναι γνωστό ότι κάποιοι "αναρχικοί" άδειαζαν τις καταλήψεις τους μετά τις εξαγγελίες-προειδοποιήσεις του Δένδια...

Τα τελευταία 4 χρόνια και με τις συλλήψεις μελών των δυο κυριότερων αναρχικών οργανώσεων της τελευταίας δεκαετίας (Σ.Π.Φ. και Ε.Α.) η πλειοψηφία του "χώρου" απέδειξε περίτρανα την φθήνια του. Ο "αναρχικός χώρος" διαχωρίζοντας την θέση του ή απομονώνοντας τους ένοπλους σχηματισμούς στην ουσία υπογράφει δηλώσεις νομιμοφροσύνης.

Όσο το "κίνημα" σκέφτεται με δικονομικούς όρους όσο τις κινήσεις του τις ορίζει η καταστολή όσο προσπαθεί να διασπάσει το αδιαίρετο θεωρία-πράξη τόσο είναι σίγουρο ότι θα συνεχίσει να χάνει την επικινδυνότητά του, τις δομές του, τους ανθρώπους του... Κάποιοι αναρχικοί θα προσγειωθούν απότομα πέφτοντας από το σύννεφο της "κοινωνικής απεύθυνσης" χαμένοι στο όνειρο της "λαϊκής επανάστασης", αφού πλέον ο "χώρος" υιοθετεί διασκευασμένες απόψεις αριστερισμού με μια υποτιθέμενη δόση αντικρατισμού· ένα είδος αντιπολίτευσης.

Στον αντίποδα αυτής της παρωδίας, η Νέα Αναρχία μιλάει για την άμεση διαρκή αναρχική εξέγερση, για την αναρχική διάχυση, για το εδώ και τώρα, για εξέγερση χωρίς συμβιβασμούς -χωρίς ανακωχές. Η Νέα Αναρχία δεν προσφέρει ούτε εγγυήσεις ούτε αποδεκτό κοινωνικό ρόλο και είναι ξεκάθαρα απομακρυσμένη από την δειλία και την ακαμπτότητα ενός lifestyle α/α χώρου.

Τους χαιρετισμούς μου στους ανυπότακτους μαχητές του Αρνητικού.

Δύναμη στον σύντροφο Ανδρέα Τσαβδαρίδη, στα μέλη της Σ.Π.Φ. και στους δεκάδες πυρήνες της FAI-IRF.

Υ.Γ. Κάποια άγνωστα αδέρφια μας στην Ινδονησία από την "Διεθνή Συνωμοσία Εκδίκησης", και στην Ελλάδα από τη Σ.Π.Φ. (πυρήνας Ryo) μας αφιέρωσαν πριν κάποιες μέρες τα χτυπήματα τους. Σύντροφοι να είστε σίγουροι ότι αυτή η κίνησή σας, μας έδωσε μεγάλη δύναμη.

ΛΥΣΣΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Σπύρος Μάνδυλας

04/09/2013

Α' πτέρυγα

Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ
7 πράξεις και 1 απολογισμός από Συνωμοσία Πυρήνων της φωτιάς - πυρήνας φυλακής

I) Σχέδιο Φοίνικας σε εφτά κινήσεις

Τους τελευταίους μήνες είχε τεθεί σε κίνηση το **"Σχέδιο Φοίνικας"**. Ένα σχέδιο για να δημιουργηθούν οι όροι της αναγέννησης της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς απ' τις στάχτες που άφησε πίσω της η αστυνομική καταστολή.

Δεν περιοριζόμαστε όμως μόνο σε αυτό. Μέσα από το "Σχέδιο Φοίνικας" εγκαινιάζεται μια νέα αφετηρία. Ξεκινάει η δημιουργία ενός **άτυπου δικτύου αναρχομηδενιστικής δράσης** στην Ελλάδα. Γι' αυτό οι σύντροφοι του παράνομου τομέα της Συνωμοσίας στην προκήρυξή τους για την ανατίναξη του αυτοκινήτου της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού ανέφεραν χαρακτηριστικά: "Μετά από δύο χρόνια σιωπής στην ελληνική επικράτεια η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς πιστρέφει. Σε κοινό μέτωπο με τις Συμμορίες Συνείδησης, τους πυρήνες της FAI και τη Σέχτα Επαναστατών, στηρίζουμε τη διεθνή συνωμοσία της Άτυπης Αναρχικής Ομοσπονδίας (FAI)-Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο (IRF).".

Μετά από τέσσερις επιθέσεις του "Σχεδίου Φοίνικας" **(ανατίναξη του προσωπικού οχήματος της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού, τοποθέτηση βόμβας στο αυτοκίνητο σωφρονιστικού υπαλλήλου στο Ναύπλιο, εμπρησμός πολυτελούς ξενοδοχείου στη Τζακάρτα Ινδονησίας, αποστολή παγιδευμένου δέματος στον πρώην διοικητή της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας),**

συλλαμβάνονται οι αναρχικοί σύντροφοι **Ανδρέας Τσαβδαρίδης** και **Σπύρος Μάνδυλας** οι οποίοι κατηγορούνται για συμμετοχή σε αυτή την αντάρτικη εκστρατεία.

Παράλληλα ξεκινούν νέες διώξεις σε όλα τα φυλακισμένα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς για ηθική αυτουργία στο "Σχέδιο Φοίνικας" και καλούμαστε για απολογία μέσα στον Αύγουστο. Φυσικά το σχέδιο συνεχίζεται και η **Διεθνής Συνωμοσία Εκδίκησης/FAI-IRF** πυρπολεί και καταστρέφει στην Ινδονησία σχολή εκπαίδευσης των μπάτσων ως ένδειξη αλληλεγγύης στον Σπύρο και στον Ανδρέα στα πλαίσια της **πέμπτης πράξης του "Σχεδίου Φοίνικας".** Ακολουθεί η αποστολή παγιδευμένου δέματος στον ειδικό εφέτη ανακριτή που ασχολείται με θέματα "τρομοκρατίας" απ' τη **Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς/FAI-IRF/Πυρήνας RYO ως πράξη έκτη του Φοίνικα** και η πυρπόληση μηχανήματος υλοτομίας σε κυνηγετικό θέρετρο στην Ρωσία απ' την **ELF/FAI, Κομμάντο Νέστωρ Μάχνο ως πράξη έβδομη**.

II) <u>Καμία ανακωχή</u>

Παρά τις συνεχιζόμενες διώξεις δεν θα ξεπέσουμε στο επίπεδο της δημοκρατικής καταγγελίας μιλώντας για τις νομικές παρατυπίες που χρησιμοποιούν μπάτσοι και δικαστές. Αυτοί έχουν τους νόμους τους για να τους προστατεύσουν και η επιλογή μας είναι να τους παραβιάζουμε. **Όταν λέμε ότι έχουμε πόλεμο κυριολεκτούμε και δεν ζητιανεύουμε από το "δίκαιο" των αντιπάλων καταγγέλλοντας τις νομικές αυθαιρεσίες τους**. Ωστόσο θεωρούμε σκόπιμο να διαβάσουμε πίσω από τις γραμμές αυτών των διώξεων και να μοιραστούμε τα συμπεράσματά μας ως παρακαταθήκη που μπορεί να αξιοποιηθεί από συντρόφους της πράξης.

Εδώ και αρκετά χρόνια το κράτος σκηνοθετεί μια αστυνομική υπερπαραγωγή για την υπόθεση της Συνωμοσίας. Δεκάδες άτομα, τα οποία συλλαμβάνονται για άσχετες υποθέσεις, εμφανίζονται από τα ΜΜΕ και τους δικαστές ως μέλη της Συνωμοσίας ενώ δεν έχουν καμία σχέση μαζί μας. Προφανώς αυτό δεν είναι τυχαίο. Από τη μία αναβαθμίζονται μέσω τρομονόμου κατηγορίες που κάτω από άλλες συνθήκες θα είχαν μία σχετικά ήπια νομική επίπτωση και από την άλλη ενισχύεται ο μύθος της άτρωτης καταστολής που ανακαλύπτει, συλλαμβάνει και τιμωρεί τους "ενόχους".

Όμως υπάρχει και κάτι ακόμα. Κάτι που επιβεβαιώνεται μέσα από τις νέες διώξεις για "ηθική αυτουργία" στο "Σχέδιο Φοίνικας" που ασκήθηκε εναντίον μας.

Είναι το μήνυμα που στέλνει το κράτος στο εσωτερικό των ριζοσπαστικών κύκλων. Το μήνυμα της διαρκούς τιμωρίας και της παντοδυναμίας, που φτάνει στο σημείο να επιβάλλει μια νέα φυλακή μέσα στη φυλακή. Ένα μήνυμα με αποδέκτες όσους ακόμα και σε συνθήκες αιχμαλωσίας ούτε λύγισαν ούτε μετάνιωσαν, αντίθετα παρέμειναν όρθιοι και αμετακίνητοι στην πρώτη γραμμή της επίθεσης.

Αυτό που προβάλλει λοιπόν στο αρχιπέλαγος της καταστολής, είναι η ικανότητα του κράτους να εγκαθιδρύσει το πραξικόπημα της διαρκούς αιχμαλωσίας αορίστου χρόνου. Με λίγα λόγια επιβάλλει τη δυνατότητα της ιεράς εξέτασης των δικαστών να διατάζουν νέες προφυλακίσεις και να προσθέτουν κατηγορίες σε αιχμάλωτους αναρχικούς αντάρτες πόλης που δεν "υπέγραψαν" την κατάπαυση πυρός.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι ανακριτές, εκτός από τις δικογραφίες που μας "συνοδεύουν" για επιθέσεις που πραγματοποιήσαμε με τη Συνωμοσία, προσθέτουν

νέες κατηγορίες **(μία εξ αυτών από την εισαγγελία της Ιταλίας)** για κείμενα και γράμματα που βγάλαμε στο διάστημα που ήμαστε ήδη κρατούμενοι.

Δεν επιλέγουμε να καταφύγουμε στα μίζερα μαθηματικά της φυλακής για να μεταφράσουμε τι σημαίνουν αυτές οι νέες διώξεις σε χρόνια αιχμαλωσίας για εμάς. **Έχουμε καταργήσει από καιρό την ανιαρή εξίσωση της φυλακής που μετράει την ποινή σε μέρες, μήνες, χρόνια, μεροκάματα και άδειες…** Ένας αναρχικός αντάρτης πόλης δεν δηλητηριάζεται με ψευδαισθήσεις ελευθερίας. Ξέρει πως μόνο ο πόλεμος με τη φυλακή είναι το αντίδοτο στην αιχμαλωσία.

Γι' αυτό άλλωστε αρνηθήκαμε να παρουσιαστούμε στους εφέτες ανακριτές για την ολοκλήρωση της ανάκρισης για την ηθική αυτουργία στο "Σχέδιο Φοίνικας". Δεν απολογούμαστε σε κανέναν, δεν μετανιώνουμε για τίποτα.

III) **<u>Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας και όχι το κόλπο μας</u>**.

Παράλληλα όμως το μήνυμα της καταστολής θέλει να εξαπλωθεί σαν πανούκλα. Ακόμα κι αν δεν μπορεί να προσβάλλει την ανειρήνευτη απόφασή μας για αναρχικό πόλεμο, θέλει να δοκιμάσει τις αντοχές των ριζοσπαστικών κύκλων. Θέλει να μεταφέρει την αίσθηση της ήττας και της ματαιότητας κάτω από τη σιδερένια μπότα της καταστολής. **Όμως η καταστολή σκοτώνει ένα κίνημα μόνο όταν αυτό είναι ήδη νεκρό.**

Δυστυχώς στη συγκεκριμένη περίπτωση εντός του αναρχικού χώρου υπάρχουν αρκετοί ιεροκήρυκες θανάτου. **Η πρόταση και η κριτική τους απέναντι στην ένταση της καταστολής που βιώνουν οι αιχμάλωτοι αναρχικοί αντάρτες πόλης είναι η προσφυγή στο ιδεολογικό καταφύγιο των νομικών καταγγελιών.** Έτσι προέκυψε για παράδειγμα το κίνημα αλληλεγγύης στον Σακκά με αιχμή του δόρατος τη νομική παρατυπία της παράνομης κράτησης-προφυλάκισης των 36 μηνών. Αυτή είναι λοιπόν η απάντηση στην καταστολή.

Η προβολή ενός αιτήματος που στηρίζεται στον νομικό πολιτισμό. Όμως σκοπός μας σαν αναρχικοί δεν είναι, ούτε να γίνουμε δικηγόροι ούτε να διορθώσουμε την "κακή και άδικη" άσκηση εξουσίας από το κράτος. Σκοπός μας είναι να καταστρέψουμε την εξουσία, το κράτος και την κοινωνία του. Φανταστείτε η ίδια δυναμική του κινήματος Free Sakkas να εκφραζόταν με το έτσι θέλω, χωρίς προσχήματα και νομικές καταγγελίες, απλά και μόνο γιατί υπάρχουνε φυλακισμένοι σύντροφοι. Από πότε χρειάζεται δικαιολογία (και μάλιστα νομική) η αλληλεγγύη; **Η αλληλεγγύη ή είναι το όπλο μας ή είναι το "κόλπο" μας. Υπάρχει πιο όμορφη, πιο δυναμική και πιο αναρχική αλληλεγγύη από αυτή που με την αγένεια της φωτιάς απαιτεί την απελευθέρωση συντρόφων, άνευ ορίων και όρων χωρίς να δίνει λογαριασμό και δικαιολογητικά σε κανέναν.** Απλά και αναρχικά.

Έτσι αντιλαμβανόμαστε εμείς την αλληλεγγύη. Κι όμως πόσοι θεωρητικοί τυφλοπόντικες εκτόξευσαν ιδεολογικά λογύδρια ενάντια στη στάση μας. Κάποιοι έφτασαν στο σημείο να λένε ότι παραιτηθήκαμε και δεχόμαστε την ήττα επειδή δεν καταφύγαμε στην δειλία της νομικής ικεσίας, των νομικών προσφυγών και των καταγγελιών. Το ίδιο λένε και για τις δίκες μας που εκτός απ' τις πολιτικές δηλώσεις που κάνουμε αρνούμαστε τα ελαφρυντικά και το "δικαίωμα" της απολογίας. Αναρχικοί είμαστε κι όχι θύματα για να καταγγείλουμε την αδικία του κράτους.

IV) Η πρακτική θεωρία οπλίζεται…

Όμως αυτές οι αντιφάσεις προκαλούν σύγχυση και συχνά ηττοπάθεια σε νέους συντρόφους που από τη μια βλέπουν μια φαινομενική νίκη μέσω της ανάπηρης ελευθερίας του Κ.Σ. και από την άλλη την μια ποινή να προστίθεται πάνω στην άλλη για όσους διαλέξαμε το δρόμο της αξιοπρέπειας και της διαρκούς επίθεσης. Νικητής φυσικά στη σύγχυση βγαίνει το κράτος.

Όμως εμείς επιμένουμε να παραμένουμε ξεροκέφαλοι και λέμε πως το μήνυμα διαβάζεται και ανάποδα. Οι νέες διώξεις για "ηθική αυτουργία" στο Σχέδιο Φοίνικας αποδεικνύουν πως κάποιοι ακόμα και μέσα από τις φυλακές αρνούνται το ρόλο του θύματος που περιμένει καρτερικά να βγάλει την ποινή του. Σε αντίθεση με αυτούς που φάνηκαν ανίκανοι να σηκώσουν το βάρος της καταστολής υπάρχουν κάποιοι που συνεχίζουν τον πόλεμο.

Γνωρίζουν λοιπόν πολύ καλά οι "ηθικοί αυτουργοί" της δικαιοσύνης πως ο επιθετικός μηδενιστικός αναρχικός λόγος που εκφράζουμε ανυποχώρητα από την πρώτη στιγμή της αιχμαλωσίας μας, ανοίγει περάσματα και δραπετεύει από τις φυλακές για να συναντηθεί με όλους τους πιθανούς συνεργούς μας στο έγκλημα της αναρχικής διαρκούς εξέγερσης. Ένας λόγος που ουσιαστικά είναι σταυροδρόμι επικοινωνίας, ζύμωσης και διάχυσης νέων ιδεών, νέων θεματικών, νέων τρόπων πραγμάτωσης αναρχικών επιθέσεων. Ένας λόγος που συναντιέται με συντρόφους από όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου και γίνεται πράξη μέσα από τις φωτιές, τις ανατινάξεις, τις σφαίρες και όλη την ομορφιά της πολυμορφίας της αναρχικής άμεσης δράσης. Ένας λόγος που στόχος του δεν είναι να αναγνωριστεί ως θεωρητικό δόγμα και να καταχωρηθεί στις σκονισμένες βιβλιοθήκες των βετεράνων της διανόησης, αλλά να γίνει όπλο στα χέρια του καθενός και της καθεμιάς που έχουν επιλέξει να σηκώσουν τη σημαία της μαύρης διεθνής των αναρχικών της πράξης.

Η διαρκής αναρχική εξέγερση αγνοεί την όποια νομιμότητα και δεν υπολογίζει ποινικούς κώδικες και νομικές συνέπειες όταν μετουσιώνεται σε πράξη. Πυξίδα μας έχουμε μόνο την συνείδηση μας.

Η αμοιβαία και αδιαμεσολάβητη ανταλλαγή αναρχικών σκεπτικών και τεχνικών είναι η σπορά που όλοι οι νέοι σύντροφοι θα θερίσουν με τη σειρά τους ακολουθώντας το δικό τους προσωπικό μονοπάτι αναρχικού πολέμου. Για αυτό δεν είμαστε "ηθικοί αυτουργοί" σε τίποτα, πάρα μόνο συνένοχοι στα πάντα που προωθούν την αναρχική επίθεση. Χωρίς πρωτοπορίες, χωρίς πεφωτισμένους ηγέτες, χωρίς καθοδήγηση. Δεν πείθουμε, προκαλούμε, δεν συμβουλεύουμε, μοιραζόμαστε. Έτσι συλλογικοποιούμε οριζόντια τις ατομικές μας επιθυμίες μέσα από τη Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς και το δίκτυο FAI/IRF. **Δεν είμαστε ούτε φιλόσοφοι, ούτε στρατιώτες. Είμαστε Αναρχικοί της πράξης.**

Το να κατηγορούμαστε για το "Σχέδιο Φοίνικας" είναι τιμητικό για εμάς. Γιατί βρισκόμαστε απέναντι στον εχθρό διαρκώς οπλισμένοι με τα ελεύθερα αδέρφια της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, του δικτύου FAI/IRF και κάθε συντρόφου της μαύρης διεθνής των αναρχικών της πράξης σε Ελλάδα και εξωτερικό. Είμαστε συνεργοί σε κάθε πράξη επίθεσης ενάντια στο εξουσιαστικό σύμπλεγμα και στην κοινωνική μηχανή που μας γεμίζει με χαμόγελα και επιβεβαιώνει ότι τίποτα δεν έχει τελειώσει. Το μόνο που μπορεί να μας στεναχωρεί από αυτή την υπόθεση είναι ότι σε όλες αυτές τις ενέργειες, σε όλες αυτές τις στιγμές πολέμου και ελευθερίας δεν μπορέσαμε να είμαστε φυσικά παρόντες. Κάτι που θέλουμε να επιδιώξουμε με κάθε τρόπο στο μέλλον…

V) <u>"Τα ίχνη του κτήνους" (Παραποιημένος μύθος του Αισώπου)</u>

"Υπήρχε κάποτε ένα κτήνος φοβερό στην όψη και ακόμα πιο τρομερό στη δύναμη. Το κτήνος κατέστρεφε τα πάντα στο πέρασμά του. Τότε κάποιοι λίγοι μαχητές αποφάσισαν να το πολεμήσουν. Η μάχη ήταν σκληρή και άνιση, όμως οι μαχητές είχαν πείσμα. Κάποιοι έχασαν τη ζωή τους και άλλοι πιάστηκαν αιχμάλωτοι του κτήνους. Όμως δεν τα παράτησαν...Τον ίδιο καιρό κυκλοφορούσε από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό μια παρέα ευγενών με χρυσοκεντημένα φορέματα που τους άρεσε να διαδίδουν φήμες.

Η φήμη που είχαν φτιάξει για τον εαυτό τους έλεγε πως οι ίδιοι ήταν δεινοί πολεμιστές με μεγάλη εμπειρία και αναζητούσαν απεγνωσμένα το κτήνος για να το συντρίψουν. Επειδή ήταν μορφωμένοι και γνώριζαν το παιχνίδι με τις λέξεις συχνά θάμπωναν τους χωρικούς και τον απλό λαό που τους θεωρούσε ένδοξους και τρανούς. Έτσι η παρέα των ευγενών που γυρνούσαν από καπηλειό σε καπηλειό, διηγούνταν φανταστικές μάχες, χλεύαζαν τους μαχητές που είχαν πέσει ή είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι και πάντα ρώταγαν με ύφος αν κάποιος είχε δει τα ίχνη του κτήνους που κυνηγούσαν. Όμως το κτήνος δεν άφηνε ίχνη. Έτυχε λοιπόν μια φορά σε ένα μικρό χωριό που είχαν κάτσει να ξεκουραστούν από την κραιπάλη της προηγούμενης νύχτας να αρχίσουν πάλι τις ίδιες ιστορίες. Ρωτούσαν από δω ρωτούσαν από κει αν είχε δει κάποιος τα ίχνη του κτήνους αποσπώντας τον θαυμασμό για τη δήθεν γενναιότητά τους και τη σοφία τους σε αντίθεση με τους αφελείς και απρόσεκτους μαχητές που έπιασε το κτήνος. Τότε εμφανίστηκε ένα μικρό παιδί που τραβώντας από το χρυσοκεντημένο φόρεμα τον πιο φωνακλά από την παρέα των ευγενών του είπε: "Ψάχνετε για τα ίχνη του κτήνους;". Ο φωνακλάς ευγενής μη δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στο μικρό απάντησε αδιάφορα: "Ασφαλώς, αλλά δυστυχώς κανείς δεν το έχει δει..." και συνέχισε να καγχάζει και να γελάει. Τότε το μικρό παιδί με σταθερή φωνή του είπε δυνατά για να το ακούσουν όλοι: "Δεν έχω δει τα ίχνη του κτήνους, αλλά ξέρω τα ανάκτορά του και μπορώ να σας πάω τώρα εκεί...". Ξαφνικά επικράτησε σιωπή, κόπηκαν τα γέλια και η παρέα των ευγενών κοιτάχτηκε αμήχανα. Ο κόσμος που τους έβλεπε άρχισε να αναρωτιέται τι θα κάνουν και οι πιο αφελείς χαμογελούσαν και πίστεψαν πως η παρέα των ευγενών θα

σκοτώσει το κτήνος και θα δώσει τέλος στην τυραννία τους. Όμως οι ευγενείς ζάρωσαν, τώρα τα χρυσοκεντημένα φορέματά τους έμοιαζαν με μπαλωμένα κουρέλια και αυτός που πριν φώναζε και προκαλούσε με τα λόγια σε μάχη το κτήνος απάντησε οπισθοχωρώντας με ψιθυριστή φωνή όμοια με φωνή φιδιού: "Μα εμείς δεν ψάχνουμε το κτήνος, μόνο τα ίχνη του αναζητάμε...". Και τότε η παρέα των ευγενών που έμοιαζαν με δειλές σκιές έφυγαν και κανείς δεν ξανάκουσε για αυτούς.

Αφιερωμένο σε όλους αυτούς τους δειλούς που με ύφος επαγγελματία επαναστάτη από την ασφάλεια της απραξίας τους χλευάζουν και αγανακτούν με τα "λάθη" των συντρόφων που πιάστηκαν αιχμάλωτοι του κτήνους-κράτους και της κοινωνίας του. Είναι αυτοί οι ευγενείς "επαναστάτες" της θεωρίας που αναζητούν τα ίχνη της επανάστασης όχι όμως τον ίδιο τον πόλεμο με την εξουσία της κοινωνικής μηχανής. Το ψέμα τους πάντα ξεθωριάζει...

VI) <u>Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς (2008-συνεχίζεται…)</u>

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα της 21ης Γενάρη του 2008 η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς κάνει την εμφάνιση της. Μαζί της κουβαλάει τη φωτιά από τον προμηθέα και το χάος πυρπολώντας και ανατινάσσοντας δεκάδες στόχους της εξουσίας και της κοινωνικής μηχανής. Από τότε καταργήθηκαν οι μέρες ανακωχής για όλους εμάς που μέσα στην καρδιά μας κατοικεί ο μόνιμος πόλεμος ενάντια στο σύστημα. **Εμπρησμοί, ληστείες, σαμποτάζ, συμπλοκές με μπάτσους, ανατινάξεις, πέρασμα στην παρανομία είναι οι δικές μας γιορτές στη ζωή που διαλέξαμε να ζούμε.** Αναπόφευκτα πίσω από τις μέρες ανυποταξίας και της άγριας ύπαρξης παραμονεύει η καταστολή μαζί με τα αφεντικά της να αιχμαλωτίσει όσους δραπετεύουν απ' την κανονικότητα μιας ήσυχης και νόμιμης ζωής. Οι πρώτες συλλήψεις, τα εντάλματα, οι φωτογραφίες των καταζητούμενων, οι νέες συλλήψεις, οι ανακρίσεις, οι προφυλακίσεις, οι μακροχρόνιες καταδίκες είναι και αυτές κομμάτια της ιστορίας της Συνωμοσίας. Όμως δεν υπάρχει επιλογή χωρίς τίμημα. Όσο πιο δύσκολη και δυνατή είναι μία επιλογή τόσο πιο βαρύ είναι το τίμημά της. Ο πόλεμος συνεχίζεται και κάθε απώλεια, κάθε αιχμαλωσία ατσαλώνει το πείσμα μας.

Παίρνουμε μία καθαρή ανάσα και κοιτάμε πίσω μας. Όχι για να υποχωρήσουμε, αλλά για να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Το γεγονός ότι αρκετοί από εμάς βρισκόμαστε αιχμάλωτοι στις φυλακές αποδεικνύει ένα πράγμα. Η δράση της Συνωμοσίας ήταν, είναι και θα είναι πάντα μια μαχαιριά στα σπλάχνα του κράτους και της κοινωνίας.

Παράλληλα όμως εμφανίζονται μπροστά μας εκτεθειμένα τα λάθη που οδήγησαν στις συλλήψεις μας. Η φυλακή είναι το μέρος που η δημοκρατία εκθέτει τα τρόπαια της (προσωρινής της) νίκης. Η φυλακή είναι ο τόπος που αναμετριόμαστε με τις αδυναμίες μας. Για να βρεθούμε αιχμάλωτοι αυτό σημαίνει ότι κάτι κάναμε λάθος, σημαίνει ότι κάτι δεν υπολογίσαμε, κάτι διέφυγε της προσοχής και της συνωμοτικότητάς μας. Δεν ντρεπόμαστε για τα σφάλματα μας και ούτε παριστάνουμε τους αλάνθαστους. Άλλωστε ο μόνος σίγουρος τρόπος για να μην κάνεις λάθη είναι να μην πράττεις. Θεωρούμε πως κάθε εμπειρία επίθεσης οφείλει εκτός από το πρόταγμα της συνέχισης του πολέμου να μοιράζεται τα κενά, τα λάθη και τις αστοχίες της.

Μόνο έτσι μπορούμε να δημιουργήσουμε μια ζωντανή παρακαταθήκη μνήμης και όξυνση της δράσης. Εάν παρασυρθούμε στην αυθεντία του αλάνθαστου όχι μόνο

θα χάνουμε συντρόφους αλλά θα χαρίζουμε νίκες στο φαινομενικά άτρωτο της καταστολής. Εμείς είμαστε διατεθειμένοι να ξεκινήσουμε μια τέτοια συζήτηση και ήδη έχουν γίνει οι πρώτες απόπειρες.

Είναι μια συζήτηση μεταξύ των αναρχικών της πράξης που θα διαλέξουμε οι ίδιοι τον τρόπο και τις συνθήκες του διαλεκτικού ξεπεράσματος του εαυτού μας. Μην ρωτάς λοιπόν τι πρέπει να κάνουμε. Σου απαντάμε: **"Δεν έχουμε να σου πούμε τη λύση. Δεν ξέρουμε τον σωστό δρόμο ή την τέλεια στρατηγική. Αλλά ξέρουμε πως υπάρχουν πολλά ακόμη να κάνουμε για να γίνουμε ακόμη πιο επικίνδυνοι...".**

VII) Η διδασκαλία των δειλών

Κάθε συζήτηση όμως για να μην ξεπέσει σε ψυχανάλυση και φλυαρίες, θέτει τις προϋποθέσεις της. Μια συζήτηση σχετικά με τα λάθη και τις αδυναμίες που εμφανίζονται στην περιπέτεια του **νέου αναρχικού αντάρτικου πόλης** δεν αποτελεί μία ανοιχτή διάλεξη για το κοινό του αναρχικού lifestyle που θέλει απλώς να ικανοποιήσει την περιέργεια και τα κόμπλεξ κατωτερότητας που το διακατέχουν.

Γι' αυτό δεν θα μείνουμε στη σιωπή απέναντι σε όλους αυτούς που κάνουν τον φόβο τους ιδεολογία μοιράζοντας διδαχές με το ύφος των βετεράνων "που ξέρουν πολλά..." και προφητεύουν τα "λάθη". **Όλοι αυτοί οι βετεράνοι αναρχοπατέρες θέλουν να φτιάξουν μία ωραία βιτρίνα για το προϊόν της "αναρχίας" που πουλάνε και να κρατήσουν τους "πελάτες" τους μακριά από το "ζην επικινδύνως" της νέας αναρχίας.** Εμπορεύονται τον φόβο και σε συνδυασμό με τη σιγουριά που τους πρόσφεραν οι άπειρες εργατοώρες που ξοδεύουν ζεσταίνοντας με τους κώλους τους τις καρέκλες των αναρχομάγαζων, αρχίζουν τις ιστορίες και τις συμβουλές. Ανοίγουν τον οχετό που έχουν για στόμα και ξερνάνε τα κόμπλεξ και τον φθόνο τους μιλώντας για τα δήθεν ένδοξα παλιά χρόνια τότε "που τα πράγματα δεν ήταν έτσι", "που οι καταστάσεις ήταν πιο σοβαρές", "που γινόντουσαν πολλά...". Υπάρχουν ακόμα και **οι ύαινες της ψευτοαλληλεγγύης** που με χαιρέκακο ύφος θλιμμένης χήρας σχολιάζουν "πολλά λάθη...μα πώς τους έπιασαν έτσι", "δεν πρόσεχαν...".

Φυσικά αυτός ο θρίαμβος της δειλίας και της κατωτερότητας δεν είναι ούτε σημερινό ούτε μόνο ελληνικό φαινόμενο. Διαχρονικά οι εκπρόσωποι του "ριζοσπαστικού κινήματος" επιτίθονταν λυσσαλέα σε όλες τις ένοπλες και αποφασισμένες μειοψηφίες που αμφισβητούσαν την αργοπορία τους και ξεκινούσαν την επίθεση στο εδώ και τώρα δίχως να περιμένουν ούτε τις "αντικειμενικές συνθήκες", ούτε "την κάθοδο των μαζών". **Στην Ελλάδα η εμπειρία της Σ.Π.Φ. χαρακτηρίζεται ως η νίκη της καταστολής, στην Ιταλία η FAI θεωρείται "ύποπτη" και οι ρεφορμιστές της καταλογίζουν ότι είναι "θεαματική και την έχουν αναδείξει τα media", στη Γαλλία πριν χρόνια μετά από μια ένοπλη επίθεση ζευγαριού αναρχικών σε μάντρα φύλαξης κατασχεμένων απ' την αστυνομία οχημάτων με σκοπό την αρπαγή όπλων από μπάτσους, που κατέληξε σε συμπλοκή με τον θάνατο μπάτσων, αλλά και του ενός συντρόφου, η επίσημη αναρχία τύπωνε αυτοκόλλητα που έγραφαν "είμαστε αναρχικοί και όχι δολοφόνοι...".**

VIII) Ο επικήδειος του "κινήματος"

Πάντα λοιπόν υπάρχει ο φόβος στους εργολάβους της κοινωνικής επανάστασης μήπως μείνουν άνεργοι, χωρίς να θαμπώνουν με επαναστατικές ρητορικές το κοινό τους. Φυσικά για να είναι πιο ολοκληρωμένη η επίθεση επιστρατεύεται και αντίστοιχο ιδεολογικό καμουφλάζ.

Όταν το αναρχικό αντάρτικο πόλης δεν χαρακτηρίζεται ως ήττα ή ως "λάθος και αδιέξοδη επιλογή", αρχίζουν οι δικαιολογίες της ιδεολογίας του φόβου. Έτσι για τους αναρχοπατέρες οι βίαιες και οι αντάρτικες επιθέσεις που αποσυντονίζουν το ρολόι του κοινωνικού λήθαργου, αποτελούν την αιτία της καταστολής. Πιο συγκεκριμένα" ανοίγουν τον δρόμο της καταστολής απέναντι στα δημόσια εγχειρήματα, στις ανοιχτές διαδικασίες, στο κίνημα..." και επίσης "στοχοποιούν άτομα και χαρτογραφούν τον "χώρο"".

Όλοι αυτοί οι κινηματικοί επικριτές μάλλον ξεχνούν πως οι βίαιες και αντάρτικες επιθέσεις λειτουργούν συχνά ως ασπίδα προστασίας για τους κύκλους τους απέναντι στην καταστολή. Η καταστολή δεν περιμένει εμάς να χτυπήσουμε, χτυπάει πρώτη αυτή. Όταν πριν καιρό οι μπάτσοι αποφάσισαν να εκκενώσουν κάποιες καταλήψεις στην Αθήνα, αυτό δεν έγινε σαν αντίποινα σε αντάρτικες επιθέσεις. Αντίθετα αυτό έγινε σε μία περίοδο απουσίας και ερήμωσης του αντάρτικου πόλης.

Αν η αστυνομία θεωρήσει ότι έχει ξεμπερδέψει με το αντάρτικο πόλης που είναι το πιο βίαιο κομμάτι της αναρχίας δεν πρόκειται να παραχωρήσει ανακωχή στις υπόλοιπες εκφράσεις του ευρύτερου "κινήματος".

Η καταστολή είναι επεκτατική. Θα χτυπήσει τις καταλήψεις, τις πορείες, τα αυτοδιαχειριζόμενα ραδιόφωνα, τα αναρχικά στέκια μέχρι να λάβει "γη και ύδωρ"... **Όποιος δεν το καταλαβαίνει θα ξυπνήσει με τις αρβύλες των μπάτσων στο κεφάλι του.** Όμως το πιο σημαντικό δεν είναι να αναδείξουμε την αξία του νέου αναρχικού αντάρτικου πόλης με στρατιωτικούς όρους στη διαμόρφωση του αντίπαλου δέους απέναντι στην εξουσία.

Δεν μας ταιριάζει η λογική των υπερασπιστών του κινήματος απέναντι στην καταστολή γιατί δεν είμαστε προστάτες κανενός ούτε αναζητούμε τέτοια ιδεολογική πελατεία. Η αξία του νέου αναρχικού αντάρτικου πόλης βρίσκεται στην πραγματοποίηση της ουσίας όλων αυτών που προπαγανδίζει το αναρχικό "κίνημα"· τον ΠΟΛΕΜΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗ. **Η διαφορά είναι ότι οι γραφειοκράτες αναρχικοί του "χώρου" θέλουν να κάνουν πόλεμο ψάχνοντας τις σφαίρες στα "φλογερά" τους κείμενα ενώ εμείς είμαστε ήδη στη φωτιά της μάχης. Γι' αυτό έχουμε απώλειες, έχουμε συλλήψεις, έχουμε αιχμαλώτους...**

Αυτό λέγεται συνέπεια πολέμου κι όχι ήττα. **Η ήττα μας αποχαιρέτισε τη στιγμή που αποχαιρετίσαμε την κανονικότητα μίας νόμιμης ζωής.**

ΙΧ) <u>Η ανάληψη ευθύνης ως πράξη πολέμου</u>

Το ίδιο συμβαίνει και με την **ανάληψη ευθύνης σε συνθήκες αιχμαλωσίας. Το να αναλάβει κανείς την ευθύνη για τη δράση του, δεν είναι ούτε τίτλος τιμής, ούτε παράσημο.** Είναι συνέπεια του πολέμου. Είναι η οριστική απόφαση ότι έχουμε κόψει όλες τις γέφυρες με το παρελθόν μίας ήσυχης και ειρηνικής ζωής. Όμως συχνά οι επίσημοι αναρχικοί θεωρούν πως η ανάληψη ευθύνης είναι μία ακόμα ήττα, μια οσιομαρτυρική θυσία στον βωμό της αόριστης επανάστασης. Αντίθετα όμως εμείς είμαστε πολύ εγωιστές για να θυσιαστούμε στο όνομα ενός σκοπού που είναι έξω από εμάς. Για εμάς ο αναρχομηδενισμός ξεκινά με την εσωτερική ατομική εξέγερση του καθενός μας. Αρνούμαστε να σκύψουμε το κεφάλι, να πέσουμε στην ντροπή και στη σιωπή για να ζητιανέψουμε μια ανάπηρη ελευθερία ή πιο ευνοϊκές ποινές στις καταδίκες των δικαστηρίων μας. Δεν θα κάνουμε αυτά που κάποτε κοροϊδεύαμε και χλευάζαμε.

Βέβαια η αντίφαση κρατάει τα σκήπτρα των επικριτών μας. Έτσι την ίδια στιγμή η "ήττα" της ανάληψης ευθύνης χρησιμοποιείται ως το βασικό άλλοθι των αθώων φυλακισμένων αναρχικών και των αλληλέγγυων τους για να αποδείξουν ότι δεν έχουν σχέση με αυτά που τους κατηγορούν οι μπάτσοι (π.χ η δίκη για τις 250 επιθέσεις της Συνωμοσίας Πυρήνων της φωτιάς που μαζί με εμάς κατηγορούνται και άλλα άσχετα άτομα). Αν δεν υπήρχε λοιπόν η "ήττα" της επιλογής της ανάληψης ευθύνης από εμάς και καταφεύγαμε στην αόριστη σιωπή, αφού άλλωστε νομικά δεν υπάρχουν στοιχεία (αποτυπώματα,DNA,αναγνωρίσεις) εναντίον μας, τότε μήπως κάποιοι "παραπονιόντουσαν"…

Αλλά όπως φαίνεται οι αναρχικοί αντάρτες πόλης είναι "καλοί" για να αθωώσουν τους άλλους "αναρχικούς" και αρκετά "κακοί" για όλα τα υπόλοιπα.

Έτσι λοιπόν διασχίζουμε το σήμερα, ανάμεσα στην αντίφαση και την αλαζονεία των μετρίων.

Οι "αναρχικοί" έχουν ως κύρια προτεραιότητά τους την "ασφάλειά" τους, ως μία δήθεν κουλτούρα "επαναστατικού επαγγελματισμού", την ίδια στιγμή που δεν κάνουν τίποτα παράνομο στη ζωή τους παρά μόνο διηγούνται φανταστικές ιστορίες δράσης με υπονοούμενα προσωπικής συμμετοχής, ξεσκονίζουν παλιά παράσημα και κατεβαίνουν σε καμιά σποραδική οδομαχία στα γνωστά μέρη.

"Σε εσάς τους αναρχικούς που μας κατηγορείτε πως είμαστε ανεδαφικοί, τυχοδιώκτες, αυτοκτονικοί, προβοκάτορες, μάρτυρες, λέμε πως με τους δικούς σας "κοινωνικούς" αγώνες, με τον δικό σας κοινωνισμό πολιτών εργάζεστε για την ενίσχυση της δημοκρατίας. Πάντα σε αναζήτηση της συναίνεσης, χωρίς ποτέ να δρασκελίζετε τα όρια του "εφικτού" και του "ορθολογικού", με μοναδικό μπούσουλα των πράξεών σας τον ποινικό κώδικα. Διατεθειμένοι να ρισκάρετε μόνο μέχρις ενός σημείου, πάντα έτοιμοι να βρείτε άπειρες ιδεολογικές δικαιολογίες ώστε να μην παραδεχτείτε τους ίδιους σας τους φόβους. Είμαστε σίγουροι ότι μια μέρα θα έχετε τον τελευταίο λόγο και για εμάς, όπως τον είχατε στο παρελθόν για άλλες εμπειρίες ένοπλου αγώνα. Σε μερικά χρόνια θα γράψετε ένα κάλο βιβλίο για την ιστορία μας κριτικάροντας τα λάθη και τις ανεπάρκειές μας – απ' τα ύψη της "συνέπειάς" σας, ποτέ δεν είναι κάποιος αρκετά επαναστάτης – μα κανείς –ούτε κι εσείς– δεν θα μπορέσει να μας αποστερήσει την ευχαρίστηση που νιώθουμε σήμερα, έχοντας πραγματώσει με πληρότητα κι έχοντας βιώσει εδώ και τώρα την επανάστασή μας."

(Απόσπασμα απ' την ανάληψη ευθύνης του Πυρήνα Όλγα FAI-IRF για τους πυροβολισμούς εναντίον μεγαλοστέλεχους πυρηνικής ενέργειας)

ΔΥΝΑΜΗ και ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στον αναρχικό σύντροφο Σπύρο Μάνδυλα

και στον σύντροφο της FAI Ανδρέα Τσαβδαρίδη

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ 10, 100, 1000 πυρήνες της FAI-IRF

ΕΠΙΘΕΣΗ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΥΡΗ ΑΝΑΡΧΙΑ

Πυρήνας φυλακισμένων μελών της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς / FAI – IRF

13/10/2013

ΣΧΕΔΙΟ ΦΟΙΝΙΚΑΣ

«..γιατί κάθε σύντροφος βρίσκεται στις μαύρες καρδιές μας..»